

SLOVENSKI NAROD.

„Slovenski Narod“ velja:

v Ljubljani na dom dostavljen:

celo leto	K 24—
pol leta	12—
četrt leta	6—
na mesec	2—

v upravnistvu prejeman:

celo leto	K 22—
pol leta	11—
četrt leta	5-50
na mesec	1-90

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo: Knaflcova ulica št. 5 (v pritličju levo), telefon št. 34.

Izjava vsak dan svojo izjavo odda v nedeljo in praznike.

Inserati veljajo: petostopenjska peti vrsta za enkrat po 14 vin, za dvakrat po 12 vin, za trikrat ali večkrat po 10 vin. Parte in zahvala vrsta 16 vin. Poslano vrsta 20 vin. Pri večjih insercijah po dogovoru.

Upravnistvu naj se pošiljajo naročnine, reklamacije, inserati itd. to je administrativne stvari.

Posamezna številka velja 10 vinarjev.

Na pismena naročila brez istodobne vpslatve naročnine se ne ozira.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

„Slovenski Narod“ velja po pošti:

za Avstro-Ogrsko:

celo leto	K 25—
pol leta	12-50
četrt leta	6-50
na mesec	2-30

za Nemčijo:

celo leto	K 30—
---------------------	-------

za Ameriko in vse druge dežele:

celo leto	K 35—
---------------------	-------

Vprašanjem glede inseratov se naj priloži za odgovor dopisnica ali znamka.

Upravnistvo: Knaflcova ulica št. 5 (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 85.

Sodnijski Panama v Ptuj.

Pod tem zaglavjem je priobčil „Slov. Narod“ dne 20. februarja 1912. št. 41. senzacionalen članek, ki je razgrnil vso gnjilobo in korupcijo, ki vlada pri ptujskem sodišču že mnogo let, a so jo nemškonski sodniki strankarji ali dr. Pevetz, dr. Glas in drugi vedno z lažjo in zavijanjem znali prikriti, dokler se ni dne 31. januarja 1912. v svojem uradu ustrelil c. k. kancelist Bartsch — tudi njihove gore list — ker se je na sled prišlo velikanskim poverbam pupilarnega denarja. Poročalo se je dalje, da je bila vdova koj po pogrebu v zapor dejana, ker je bila na sumu, da je vedela za te uradne tatvine pupilarnega denarja in da si je prilastila velik del tega poverjenega denarja, dasi je vedela za njega nepošteni izvor.

Dne 12. aprila 1912. se je vršila proti imenovanemu vdovi Mariji Bartsch pri c. k. okrožnem sodišču v Mariboru glavna razprava radi deležnosti pri tej uradni poverbi. Marija Bartsch je bila oproščena krivde in kazni, ker se ji ni moglo dokazati, da je vedela za uradne sleparije svojega moža Josipa Bartscha, če tudi je bilo pri njej najdeno zlatnine v vrednosti 1229 K 43 v in gotovina 1076 K ter nekaj sto beltelik vina in čeravno je bilo dognato, da sta bila oba zakonca od začetka zakona brez vsakega premoženja.

Vprašanja nastanejo sledeča: 1. Koliko je škode vsled teh uradnih poverb; 2. kdo je odgovoren za to škodo; 3. kaj se misli storiti, da se v bodoče prepreči take škandalozne razmere?

Dopisnik „Slov. Naroda“ je popolnoma pravilno in resnično dogljal, da je škoda najmanj 10.000 K, recimo deset tisoč kron. Obtožnica, vložena proti Mariji Bartsch je trdila, da je samomorilec Bartsch poveril vsoto 14.150 K 37 v, oprostilna sodba okrožnega sodišča v Mariboru z dne 12. aprila 1912. pa je to škodo ugotovila samo v znesku 10.098 kron, pri čemer se omenja, da se niti iz obtožnice, niti iz sodbe ne razvidi, na kak način je bilo mogoče, da je samomorilec J. Bartsch v teku 4 let poveril tako ogromno vsoto pupilarnega denarja. Pisarna kancelista

Bartscha je bila tik pisarne sodnega predstojnika dr. Glasa, oziroma dr. Dolezela in je torej ta nesrečnej takorekoč pred očmi svojih predstojnikov mogel vsako leto povprečno 2524 K 50 v poveriti, oziroma pokrasti, če so ugotovitve okrožnega sodišča v Mariboru zanesljive in resnične.

To je strahovito, grozno dejstvo, tembolj, če se pomisli, da so ugledni Slovenci v Ptuj in okolici vedno vlagali pritožbe proti nemškonski sodnikom v Ptuj, ki so pa bile vedno bob v steno, ker sta te sodnike štela J. Ornič, oziroma Volksrat in — žalibog aktivni dvorni svetnik dr. Pevetz na Dunaju.

Kaj so torej bile vse sodne inspekcije počenši od l. 1903. in kako so se vršile te inspekcije? Kakor se je v članku z dne 20. februarja 1912. poudarjalo, je bil imenovan dvorni svetnik dr. Pevetz prvi, ki je uradovanje dr. Glasa, tega intimnega prijatelja J. Orniča tako vzorno in izborna našel, da je dr. Glasu izposloval odlikovanje z viteškim križcem Fran-Josipovega reda. In sedaj se mora konstatovati, da je največ poverjenega pupilarnega denarja izginilo haš pod predstojništvom dr. Glasav žep kancelista Bartscha, kajti naslednik dr. Dolezell vodi urad še le od novega leta 1911., tako da spada v njegovo dobo vodstva ptujskega sodišča manjši del poverjenega vsote. Da so se sleparije in švindeli pri ptujskem sodišču začeli pod sodnikom dr. Ig. Pevetom, tem pivskim bratom J. Orniča, dokazala je sindikatna pravda zakoncev Čuš v Hlaponcih, iz koje se je imenovan dvorni svetnik, kakor se je v „Slov. Narodu“ poročalo, tud na zviti način izmuznil; to je dokazala tudi porotna razprava glede defraudacije kolkov, ki se je vršila dne 15. marca 1908. Ker pa živimo v deželi neverjetnosti, je seveda mogoče, da je ta dr. Pevetz najsijajnejše avanziral, ker ga je slovenska javnost že pred mnogimi leti po vsej pravici in zaslugi obsojala in mu izrekala najpopolnejše nezaupanje. Ravno Bartscheva poverba kaže, če so bili napadi na tega sodnika in graje njegovega poslovanja utemeljene ali ne. Ni treba torej iskati krivcev bog ve kje; poleg Volksrata, ki ima pri vsakem imenovanju za Ptuj svoje prste vmes, naj bi torej zgoraj navedeni

gospodje posegli v lastni žep in škodo 10.098 K slovenskim varovancem poravnali.

Bojimo se pa, da se to ne bode zgodilo; izkušnja uči, da bi se od slovenskih sodnikov gotovo zahtevalo povračilo škode; da, še discipliniralo bi se jih na krut način. Nemškonski sodnikom se ni treba tega bati. Saj se že čujejo glasovi, da bodo varuhi in skrbniki sami odgovorni za škodo, ker so Bartschu denar in hranilne knjige izročali. Jako značilno je dejstvo, da je državni pravdnik ugovarjal proti temu, da bi se vdovi Mariji Bartsch izročila gotovina in zlatnina pri njej najdena, ker se jo bode baje tožilo na priznanje, da izhaja vse to od poverbe J. Bartscha, če tudi okrožno sodišče ni bilo tega prepričano. Vsekako bodo se začele tajne mahinacije, da se operajo Volksratovi protežiji, če tudi v škodo slovenskih pupilov.

H koncu se še dotaknimo vprašanja, kako se dajo take žalostne zadeve preprečiti. Interpelacija v državnem zboru sprožena od M. Brenčiča ali dr. Verstovška malo zaleže; saj ravno odgovore na take interelacije sestavljajo — krivci sami. To se je eklatantno pokazalo v zadevi J. Žiškarijeve interpelacije glede zakonskih Čuš.

Ministru se podnese neka zmes neresnic in zavijanj; to se kot odgovor prečita v državnem zboru — potem na mirna Bosna.

Ne, tako ne bo šlo. Odpomoči bi se dalo tem izrastkom samo na tak način, da se odstrani vpliv Volksrata na sodna imenovanja in da se nastavi pri slovenskih sodiščih slovenski uradniki, ki se že iz narodnega čustva ne bodo dali preslepiti, da bi slovenske varovance ogoljufali in okradli. Če zahtevajo Nemci sodnike svojega rodu, zakaj bi se jih nam ne dalo. Toda en pogoj je tu potreben. Merodajni činitelji in voditelji morajo svojo mržnjo in antipatijo proti t. zv. slovenskim liberalnim sodnikom in isti meri skriti, v kateri se njihov srd in gnjev nad defraudacijami a la Bartsch poglubi in poostri. Dokler se ta preohrat ne izvrši, ni upati pomoči in rešitve.

Justus.

Čudni nazori bavorskega ministra.

Monakovo, 17. aprila.

V današnji seji bavorskega državnega zbora je izvajal ministrski predsednik baron Hertling sledeče: Grof Törring je pozdravil sedanje ministrstvo kot parlamentarno ali pa vsaj kot prehod k parlamentarnemu ministrstvu. Proti tej trditvi se je že zavaroval notranji minister baron Soden. Po mojem mnenju pa parlamentarni sistem nima prostora v zvezni državi. Narredba glede jezuitov, ki je že toliko razburjala, je bila izdana brez kakršnegakoli stika s kakim članom zbornice.

Mnenje grofa Törringa, da je socialna demokracija stranka, kakor vsaka druga stranka, ni moje mnenje, tudi ne z ozirom na južnonemško socialno demokracijo. Socialna demokracija je po mojem mnenju bolezen na ljudskem telesu, proti kateri ni specifičnega sredstva, niti ki se ne da iztebiti niti z ognjem in mečem. To pa ima socialna demokracija skupno z drugimi boleznimi, da pojema in ugasne, kadar je doseglja vrhunec. Nobenemu smotrenemu socialnemu demokratu ni dati kako državno oblast v roke.

Italijansko - turška vojna.

Mirovno posredovanje.

Carigrad, 17. aprila.

Turška vlada ni hotela v svojih izjavanjih glede pogojev za mir iti delj, kakor Italija. To so spoznale in upoštevale tudi velesile ter je imelo njih posredovanje vsled tega zgolj informativen značaj. Velesile so vprašale pri porti samo, pod katerimi pogoji bi bila Turčija pripravljena skleniti mir z Italijo. Odgovora ni dala turška vlada nobenega in tudi diplomatični krogi strogo molče. V zunanjem ministrstvu zatrujejo, da je bilo posredovanje velesil zelo prijateljsko in da je napravilo zelo dober vtisk.

Popoldne se je vršil pod predsedstvom šejka il Islama izreden ministrski svet, ki se je bavil s korakom velesil. Sklepi, oziroma nasveti

tega ministrskega sveta se predlože rednemu ministrskemu svetu, ki jih predloži zbornici. Ministrski svet se je pečal tudi s končnim ugotovljenjem besedila prestolnega govora, čigar najvažnejši del se dotika vojne.

Kakor se splošno govori, je izjavil zunanji minister napram nekaterim diplomatom, da ni upati na mir, ki ima za podlago aneksijo Tripolitanije.

Boji pri Sidi Saidu.

Carigrad, 17. aprila.

Vojno ministrstvo objavlja sledečo brzjavko turškega poveljnika pred Tripolisom.

Sovražnik je izkrcal 12. t. m., uporabljajoč vihar, ki je nanesele cele gore peska, med Sidi Saidom in Krno, vzhodno od Zuare, pehoto in konjenišvo. Posrečilo se mu je rešiti od naših čet v utrdbah Krni in Bukemeš zajete oddelke. Kakor poročajo brzjavke z dne 15. t. m., se je velik del na izlivu Sidi Saida izkrcalnih italijanskih čet zopet vrnil na ladje. V tem trenutku ima sovražnik zasedene samo utrdb v Bukemešu z oddelkom pehote in polotok Krno s konjenico. Sicer ni na kopnem nikakršnih italijanskih vojaških oddelkov. Odposlali smo zadostno število vojakov proti tem pozicijam.

Razširjenje vojnega pozorišča?

Rim, 17. aprila.

Veliko presenečenje in pozornost vzbuja vest lista »Nazione«, ki pravi, da se je italijanska vlada končno vendar odločila razširiti vojno pozorišče. Abruški vojvoda je baje odplul s svojim brodom v neznan kam. List dostavlja svoji tozadevni vesti, da je italijanska vojna mornarica sedaj popolnoma pripravljena začeti z najboljšejšimi operacijami.

Vojne še ne bo kmalu konec.

Rim, 17. aprila.

List »Praeparazione« objavila pismo generala Ameliga na poveljnika Lima o položaju v Cirenajki. Odločno se izjavlja proti prodiranju proti Mergu ter naglašja, da general Bricola take akcije tudi ne name-rava. Tako prodiranje v sedanjem političnem in vojaškem položaju bi ne bilo samo napaka, marveč naravnost norost. Merg ni glavno mesto Cirenaike in tudi ne politično ali ver-

LISTEK.

Lepi striček.

(Bel - Ami.)

Francoski spisal Guy de Maupassant. — Prevel Oton Zupančič.

Prvi del.

(Dalje.)

Pogledali so v imenik. Njegovega imena niso našli vpisanega. Vkljub temu mu je rekel preglednik, zelo ustrežen človek:

»Kar vstopite, gospod, in razložite svojo željo sami gospodu ravnatelju, ki vam brez dvoma ugodí.«

Vstopil je in skoraj takoj je naletel na Rachelo, žensko, s katero je bil šel prvi večer.

Stopila je k njemu. »Bog daj, muček. Kako ti je?«

»Prav dobro, in tebi?«

»Meni ni slabo. Premisli: od zadnjice se mi je že dvakrat o tebi sanjalo?«

Duroy se je čutil laskanega in se je nasmehnil: »A, lej no! In kaj pomeni to?«

»To pomeni, da si mi bil všeč, tiček moj, in da se zmeniva zopet, kadar te bo volja.«

»Danes, če hočeš.«

»Zakaj ne, prav rada.«

»Dobro, ampak poslušaj...« Obotavljal se je, malo v zadregi je bil radi svoje nakane: »Veš, to pot nimam niti božjaka: bil sem v družini, kjer sem vse pogljal.«

Pogledala mu je globoko v oči, zakaj zavohala je, da laže, s svojim instinktom in s prakso deklinacije sleparstva in moškega mešetarjenja. Rekla je: »Kaj boš golomilil! Veš, to ni lepo od tebe, da si tak z menoj.«

Zmeden se je nasmehnil: »Če hočeš deset frankov, to je vse, kar mi je še ostalo.«

Zamrmrala je z brezbriznostjo kurtizane, ki noče odnehati od svoje kaprice:

»Kakor se ti bo zdelo, srček moj: jaz hočem samo tebe.«

In z omamljenimi očmi je pogledala mlademu možu v brke in se mu zaljubljeno obesila za pod pazduho: »Dajva, izpijva najprej vsak en sirup. Potem skupaj malo početava. Jaz bi šla rada v opero, tako, s teboj, da te pokažem. In potem pojdeva zgodaj domov, ali ne?«

Jako dolgo je spal pri tej deklaciji. Bil je že beli dan, ko je šel od nje, in takoj mu je prišlo na misel, da bi kupil »Vie française«. Z razburjeno roko je odprl list; njegovega članka ni bilo v njem; ustavil se je na trotoarju in je strahoma švigal z očmi po tiskanih kolonah, ker je upal, da na posled vendarle najde, česar je iskal.

Nekaj težkega mu je leglo nena-doma na srce, zakaj po naporu ljubezenske noči je bil tako utrujen, da ga je tiščala ta neprilika s pezo prave neizgode.

Šel je domov in je zaspal kar oblečen na postelji.

Ko je prišel nekaj ur pozneje v uredniško pisarno, se je oglašil pri gospodu Walterju: »Čisto presenečen sem bil danes zjutraj, gospod, ko nisem našel v listu svojega drugega članka o Algiriji.«

Ravnatelj je vzdignil glavo, potem pa del s pustim glasom: »Dal sem ga vašemu prijatelju Forestierju in sem ga naprosil, naj ga prečita; njemu se ni zdel zadovoljiv; morali mi ga boste popraviti.«

Duroy, razjarjen, je odšel, ne da bi odgovoril besedo, in je lopnil kot vihra v sobo svojega tovariša: »Zakaj nisi priobčil danes zjutraj mojega članka?«

Žurnalist je kadil cigareto, hrbet na sedalu svojega naslanjača, noge na mizi, ter je s petami mazal pričetni članek. Mirno, z dolgočasnim in zamolklim glasom, kakor bi govoril iz dna dupla, je rekel: »Ravnatelj se je zdel za nič, in naročil mi je, naj ti ga vrnem, da ga narediš še enkrat. Na, tukaj-le je.« In pokazal je s prstom prepognjene liste pod obežilnikom.

Duroy je bil tako zmešan, da ni vedel, kaj bi rekel, in ko je spravljal svoj spis v žep, je Forestier povzel:

»Danes moraš najprej na prefekturo...«

In napovedal mu je celo vrsto opravkov in novic, ki jih je treba nabrati. Duroy je odšel, ne da bi mu bil zabrusil ostro besedo, ki je je zamen iskal.

Drugi dan je prinesel zopet svoj članek. Iznova so mu ga zavrnili. Ko ga je še tretjikrat predelal, in mu je bil zopet odklonjen, se mu je zjasnilo, da se je preveč zaletel, in da ga more samo Forestierjeva roka voditi po njegovi poti.

Zato ni omenil več »Spominov afrikanskega Masseurja«, temveč je sklenil, da bo okreten in prekanjen, ker je tako treba, in bo opravljal z vneto svoj poročevalski posel, ter čakal, da se mu obrne na bolje.

Spoznal je gledališke in politične kulise, koridorje in predurja pri državnikih in v poslanski zbornici, važna obličja vladnih atašeev in čemerne obraze zaspanih vratarjev.

Bil je v neprestanih zvezah z ministri, hišniki, generali, policijskimi agenti, s princji, z vodniki, s kurtizanami, s poslaniki, škofi, rufijani, sleparji - kavalirji, z možmi odličnega sveta, s kvartopirci-goljufi, z izvoščki, kavarenskim natakariji in še z vsemi mogočimi osebam. Na vse te ljudi je bil priklenjen iz ozira na lastno korist z neakim ohlapnim prijateljstvom, zamenjavaj jih je v svojem čislju, meril jih je vse z enim vatlom, sodil jih je z enakim očesom,

ker jih je moral gledati vsak dan, sleherno uro, brez prehoda in oddiha, in govoriti z njimi vsemi o istih zadevah, ki so se tikale njegovega posla. Primerjal se je sam človeku, ki pokuša po vrsti vzorce raznih vin in kmalu več ne loči Château-Margaux od Argenteuila.

Sčasoma je postal znamenit reporter, zanesljiv v iskanju podatkov, zvijačen, uren in bister, listu pravi zaklad, kakor je trdil očka Walter, ki je bil izvedenec glede urednikov.

Ker pa je dobival samo po deset centimov od vrste, poleg dvesto frankov stalne plače, in ker je življenje po bulvarjih, življenje po kavarnah in restoranih drago, ni imel nikoli solda v žepu in je obupaval nad svojo revščino.

To je trik, ki jim ga moram za-jesti, si je mislil, ko je videl, kako so se koračili nekateri njegovih kolegov z žepi polnimi zlata, pa ni nikoli razumel, s kakšnimi skrivnimi pripomočki so se dokopali do takega obilovanja. In z zavistjo je slutil, da se bavijo s tajnimi in sumljivimi posli, raznimi uslužnostmi, da imajo med seboj kar urejeno tihotapstvo. Zato mora in mora prodrati v te skrivnosti, vstopiti v to tiho družbo, se vrniti med tovariše, ki uživajo brez njega bogate deleže.

In marsikateri večer, ko je gledal od svojega okna vlake, ki so hodili tam spodaj, je razmišljal o potih, ki bi jih kazalo ubrati.

(Dalje prihodnje.)

sko središče. Zato bi tako prodiranje koristilo samo Turkom, zlasti ker italijansko vojaštvo ni dovolj pripravljeno in bi našlo na poti mnogo nepremagljivih ovir. Če bi hotela upati vojna uprava na kak uspeh pri tem prodiranju, bi morala dobiti za to akcijo najmanj še dve diviziji, kar bi pa bilo zopet zvezano z nepreglednimi finančnimi žrtvami. Za Italijane je v sedanjem položaju najboljše, da se čim močnejše utrde ob obali, onemogočijo vtihotapljanje vojakov in municije ter organizirajo domačo vojsko. Kakor se je zgodilo v Eritreji, tako bi se moralo delati tudi tu, da mameč domačini sami zavzamejo za Italijo deželo ter prihranijo Italiji krvne in denarne žrtve. Da so Italijani zavzeli Asmaro, so potrebovali 6 let in dobro je, če računa italijanska vlada z možnostjo, da bo trajalo dolgo vrsto let, predno bo mogla zasedati vso deželo.

Velika nesreča na morju.

S popolno gotovostjo moremo trditi, da se je rešilo samo 868 oseb, potopilo pa 1490 oseb. Na krovu parnika »Titanic« je bilo 1455 pasažirjev in 903 uslužbencev, oziroma moštva. Izmed 325 pasažirjev prvega razreda ste bile rešene 202 osebe, od 285 pasažirjev II. razreda 114 oseb, od 915 pasažirjev v medkrovu pa 352 oseb, razentega še 200 oseb od moštva. Vsa javnost ostro napada družbo »White Star Line«, ker ni imela dovolj varnostnih pripravljen, predvsem rešilnih čolnov in rešilnih pasov, in ker je popolnoma brezobzirno hotela doseči prvi rekord, ne glede na varnost pasažirjev. In dokazano je dejstvo, da je samo družba »White Star Line« vsled svoje lahkomišelnosti povzročila to grozovito nesrečo.

Nesreča.

Posamezne brzojavke natančno slikajo, kako se je nesreča zgodila. Ko je parnik »Titanic« zadel ob ledenik, je vozil s hitrostjo 18 morskih milj. Le majhen del ledenika se je videl iz morja. Učinek sunka je bil grozen. Led je popolnoma raztrgal eno stran parnika in tudi spodnji del do polovice. Z velikanskim hruščem so pokale jeklene plošče. Voda je z velikansko močjo vdrla v odprtino. Ladjas se je takoj nagnila. Trije za vodo neprodorni prostori so bili takoj razrušeni. Ostri robovi ledenikov so sprednji del ladje direktno po dolgem prerežali. Pasažirji, ki so ravno legli k počitku, so se zbudili vsled groznega sunka in strašnega hruška. Vsi prestrašeni so pridrveli moški, ženske in otroci, le napol obklečeni, na krov. Nepopisna panika se je polastila obupanji pasažirjev. Moštvo je držalo disciplino. Kapitanu Smithu se je kmalu posrečilo napraviti mir. Takoj so začeli brezlično brzojaviti. Čez par minut so že prišli odgovori. Medtem so že spuščili v morje rešilne čolne. Ženske in otroci so morali iti prvi v čolne. Srce trgajoči prizori so se odigrali na krovu parnika »Titanic«, ko so se ženske in otroci poslavljali od svojih mož in očetov, ki so ostali na ladji. Joka ni bilo konca. Štiri ure se je potopila ladja borila proti valovju. Eno uro potem, ko je ladja zadela ob ledenik, je bil prostor za stroje pol vode. Stroj so se hipoma ustavili. Nato je kar naenkrat ugasnila električna luč. Tema in gosta megla ste obdali parnik in rešilne čolne. Predno je še prišla kaka ladja na pomoč, se je potopil parnik z vsemi, ki so ostali

na krovu. En del rešilnih čolnov je čez par ur dosegel parnik »Carpathia«, ki je sprejel na krov vse, ki so bili v teh čolnih.

Ameriška admiralska ladja »Minia« poroča, da je videla veliko število ostankov ponesrečene ladje okolišč, kjer se je zgodila nesreča, vlada nevihta in vihar in pa grozen mraz, vsled česar bo skoro nemogoče rešiti še one osebe, ki so se morale rešiti na plavajoče ledene plošče.

Ostre kritike.

Generalni ravnatelj za paroplovstvo v Washingtonu s kar najostrejšimi besedami kritikuje angleške pomorske oblasti, ki so preveč zanemarle kontrolo rešilnih čolnov. Parnik »Titanic« je imel samo 16 rešilnih čolnov. Popolnoma gotovo je, da bi se več oseb moglo rešiti, če bi bilo na razpolago dovolj rešilnih čolnov.

Angleška vlada je uvedla preiskavo in zahteva od vsake ladjeplodne družbe pojasnila, koliko rešilnih čolnov ima.

Razne izgube.

Nevjorški poštar je izjavil, da se je s parnikom »Titanic« potopilo sedem milijonov pisem. Potopilo se je tudi za dva milijona kozuhovine, ki je bila kupljena na londonskem marčnem semnju.

Proti absolutizmu na Hrvaškem in za jugoslovanski kongres.

Politično društvo »Edinost« v Trstu je sklenilo in razposlalo naslednjo resolucijo:

Podpisani odbor političnega društva »Edinost« v Trstu je v svoji seji dne 15. aprila 1912, katere sta se udeležila tudi odbornika istega društva, gospoda državna poslanca dr. Gustav Gregorin in dr. Otokar Rybář, v navzočnosti slovenskih mestnih svetovalcev in deželnih poslancev tržaških enoglasno sprejel sledeči sklep:

Politično društvo »Edinost« v Trstu kot poklicani zastopnik tržaških mestnih in okoliških Slovencev — v zavesti nerazdružne skupnosti in bistvene enotnosti interesov vsega jugoslovanskega naroda v mejah habsburške monarhije — izraža svoje najgloblje ogorčenje nad tem, da se je uvedel na Hrvaškem absolutizem, izreka hrvaškim bratom voje simpatije, svojo brezpogojno solidarnost obenem z najglobljejšim sočustvovanjem v teh dnevih trpljenja in izkušnje ter poziva vse jugoslovanske poslance v državni zboru na Dunaju, da nastopijo edinstveno z vso odločnostjo za to, da se na Hrvaškem zopet vpostavi ustavne razmere.

Pri tej priliki opozarja odbor političnega društva »Edinost« na to, da bi posebno v sedanjih razmerah, kakor tudi z obzirom na splošni položaj jugoslovanskega naroda v habsburški monarhiji, bilo koristno, da se v Trstu, mestu, kjer se srečavajo narodni in gospodarski stiki jugoslovanskih dežel, snide čimprej, mogoče o bližnjih binokostnih praznikih, jugoslovanski kongres v svrhu posvetovanja o najvišjih skupnih jugoslovanskih interesih.

Podpisani odbor si dovoljuje priporočiti to misel v uvaževanje udeležencem faktorjem.

Ta sklep se sporoča gospodu doktorju Bogdanu Medakoviću v

Zagrebu za združene stranke na Hrvaškem. Hrvaško - slovenskemu klubu v roke gospoda dr. Ivana Susteršiča, Dalmatinskemu klubu v roke gospoda dr. Vika Ivčevića in državnemu poslancu gospodu dr. Vladimirju Ravniharju.

Odbor političnega društva »Edinost«.

Stajersko.

Iz Celja. (Narodna mlačnost v službi mariborskega poštnega uradnika.) Nedavno dobim roko neko poštno-hraniliščno knjigo. Lastnik iste je bil Slovenec, knjižica je bila tudi dvojezična, izpolnjena je bila od slovenskega uradnika nemško. Kako hočemo potem zahtevati od nemških uradnikov, da nas vpoštevajo, če to naši sami ne store? Kolikokrat se pripeti, da dobi človek od slovenskega poštnega uradnika na slovensko zahtevo samo nemško vrednotnico, še večkrat pa recepte itd. In to vse store iz komoditete ali pa iz strahu pred svojim predstojnikom, da ne bi preveč dvojezičnih tiskovin itd. porabili. V mnogih slučajih je še slabše, kakor če bi nemški uradnik opravljal službo; čez tega bi se lahko pritožili, pri slovenskem uradniku pa tega pošten človek vendar ne more storiti.

S pota po Stajerskem. Potoval sem minoli mesec po slovenskem Stajerskem. V kolodvorski restavraciji na Pragerskem našel sem na mizah vžigalice »Südmarke«, v jedilni sobi celo dva nabiralnika, te nam Slovencem blagonaklonjene družbe. Restavratelj Trosterju je slovenski groš prav tako ljub, kakor nemški in ogrski — sem torej pohlevnega mnjenja, da zamoremo Slovenci opravljeno zahtevati, naj odpravi te, nas žaljive provokacije. — Na glavnem kolodvoru v Mariboru prodaja vozne listke mlad asistent. Slovenec zahtevaj listek v blaženi nemščini ali pa ostani doma. Mož ne razume, ali noče razumeti slovensko. Postaje Ormož, Središče, Vel. Nedelja, da celo Celje in Ljubljano so mu španska vas. Mesto zahtevanega enega lista II. razreda dobil sem dva III. razreda, končno sva se v slovenščini le domenila, moral sem pa postati nekoliko robat. V srce me je pa zabolelo, ko sem slišal znanega slovenskega prvaka iz Stajerja, zahtevati vozni listek v Ljubljano v — nemščini. Malo več ponosa in zavednosti bi nam Slovencem ne škodovalo.

Iz Ljutomer. Tukaj imamo na poštne uradu izključno samo nemške napise ter seveda tudi take pečate. Nismo dosedaj še nič slišali, da bi merodajni faktorji, to je okrajni zastop ter okoliške slovenske občine tozadevno kaj storile. Tudi gosp. poslanec Rožkar nima veselja baviti se s takimi rečmi. Naravnost neodpustna narodna mlačnost pa je, da se pušče krmiti okrajni zastop, občine, slovenska posojilnica, slovenski odvorniki, vsa slovenska inteligenca itd. izključno z nemškimi recepti. Li res nima nihče korajže, zahtevati tega, kar se vam nikdar odkloniti ne sme?

Iz Braslova nam poročajo: Dobro bi bilo, ako bi načelstvo rokodelsko-obrtno zadruga na Vrskem sklicalo občni zbor, ki se je itak že nekoliko zakasnil. Ali se naši vranjski tovariši kot odborniki zadruga ne zavedajo svojih dolžnosti? — Pri zadeti obrtniki.

Od Sv. Lenarta v Slov. goricah nam pišejo: »Finfarji« nas zopet zelo zabavajo. Da slove ti »finfarji« daleč naokoli po Slovenskih goricah

kot izvanredno pametni možje, je gotovo znano. Samoobsebi je tedaj umevno, da mora imeti župan »finfarjev«, dragi naš Hinko, največ pameti, tega dragocenega božjega daru. Ali tudi najpametnejšemu mesarju se lahko kaj pripeti; zakaj bi moral biti izjema ravno naš Solak? Zakupniki užitniškega davka so imeli pred velikonočnimi prazniki sestanek, na katerem so med drugim prigovarjali svojem članu Solaku, da bi naj vendar zdaj, ko je skoraj edini mesar pri Sv. Lenartu, prostovoljno plačal nekaj več zakupnine. Skoraj vedno velikobesedni mož je pa pri tej točki umolknil in se je krčevito branil proti vsakemu povišku. Tarnal je, da itak nima nobenega dobička in se je končno povslep od izjave, da takoj proda ves svoj velikonočni dobiček od mesarske obrti za 2 kron. A mož je grdo obsedel. Njegov sosed Zamolo, ki pa ni »finfar«, poseže takoj v žep, položi desetak na mizo in reče: »Prodano!« V svoji zmedenosti je vtaknil naš županček desetak v žep in stvar je bila za enkrat končana. Kasneje je Solaka le začela srbeti vest in je skušal cel dogodek tako zasukati, da bi ne bilo zanj iz tega še kaj slabega. Zaman, Zamolo se ni več zmenil za našega mogočnega Solaka. Po preteku nekaterih dnov dobi občinski oznanjevalec od Zamola pismo s potrebno pristojbino in prošnjo, da naj na cvetno nedeljo naznani, da bo Zamola prodajal velikonočni teden meso v mesnici gosp. Solaka. Obenem naj naznani cene, ki so bile daleč pod nastavki »nesebičnega« župana in mesarja Solaka. Ves zbežan prileti oznanjevalec s tem pismom k županu. Ubogi Solak! Moral je spoznati, da so še na svetu pametnejši mesarji kot je on — in to še tako blizu njega! Nak — tega pa ne, da bi Zamolo gospodaril v njegovi mesnici! Kaj bi rekli k temu tržni in »dajčrajndli« kmetje? Najel si je za pomoč zvestega svojega gosta, našega mnogo spoštovanega gospoda notarja — in hajdi, slo je z bistrimi konjički do zlobnega Zamola — na prošnjo. Priznani izurjenosti našega gosp. notarja se je končno posrečilo potolažiti škodoželjno srce gosp. Zamola z nekaj srebrnjaki. In gosp. notar gotovo tudi ni pozabil na plačilo za svoj velik trud z lepo vrsto litrov toli ljubljene Solakovega muškatele. — S to lično zgodbico nam je olajšal naš ugledni župan Solak velikonočno pleče — za kar smo mu zelo hvaležni. Pa še prosimo nadaljevanja.

Iz Ormoža. (Požar.) V nedeljo opoldne je gorelo pri posestniku Janezu Kukovcu na Hajduku. Kako je ogenj nastal, se ne ve. Ognjegasci so sicer došli na pomoč, na hribu se pa zaradi pomanjkanja vode ni dalo veliko opraviti. Zgorela je hiša z gospodarskim poslopjem in prešo. Škode je veliko. — Slana nam je napravila zadnje dni veliko škodo. Črešnje in drugo zgodnje sadje je proč. Tudi ozimnina na poljih je hudo trpela. Istotako vinogradi, zlasti v peskovitih legah, ker so že tam trte bolj odgnale. Vinske cene gredo počasi kvšku. — Narodna godba ormoška misli prirediti na binokostni ponedeljek v Kalchbrennerjevih prostorih ljudski koncert.

Društveno gibanje. Brežiška čitalnica priredi v nedeljo dne 21. aprila ob pol 8. zvečer v veliki dvorani Narodnega doma gledališko predstavo. Vprizori se burka v treh dejanjih: »Zanikerna trojica«. — Ženska podružnica Ciril-Metodove družbe v Sent Pavlu pri Prebolu priredi v

nedeljo 21. aprila ob 3. popoldne v prostorih gosp. Zanierja burko: »Moč uniforme«, v treh dejanjih s petjem. — Šoštanjska narodna društva priredi v nedeljo dne 21. aprila ob 8. zvečer v hotelu »Avstrija« zabaven večer. Sodelujejo tamburasi.

Drobne novice. Osebna vest. Odvetniški kandidat gosp. dr. Ferdinand Lašič, katerega je kot sodnika poslalo pred tremi leti graško nadsodišče zaradi njegovega narodnega prepričanja v pokoj, je napravil pri tržaškem nadsodišču z dobrim uspehom odvetniški izpit. Kakor slišimo, se naseli novi odvetnik pri enem okrajnem sodišču na Spodnjem Stajerskem. — Iz Šmarja pri Jelšah nam poročajo: Postajica Stranje (med Šmarjem in Mestinjama) bo kmalu otvorena. Sentepterečani niso zadovoljni z njo, ker nimajo do nje pravega dovoza. Koliba za postajico že stoji. — Iz Konjice. Dne 15. aprila opoldne je pričelo goreti na podstrešju tukajšnjega župnišča. Ogenj so kmalu pogasili. Škoda je pokrita z zavarovalnino. — Iz Slovenske Bistrice. 13. aprila sta imeli tukajšnji Schulvereinovi podružnici, moška in ženska, svoj občni zbor. Moška šteje 114 (+30) članov, ženska 120 (+11) članic. Osrednjemu odboru se je poslalo 583 kron. Kaj pa naša Ciril-Metodova podružnica? — Iz Brežic poročajo: Hrvaški tatovi se te dni obiskali kleti posestnikov Kostrenca in Zagmejsra v Podgori. Odnegli so vina in mesa v vrednosti 300 kron. Ti zlikovci razsajajo po celi sotelski dolini. — Prestavljen je železniški asistent gosp. Feliks Pristavec iz Trbovlja v Grobelno. — Solnčnega mrka včeraj v Celju in okolici zaradi oblačnega neba nismo mogli opazovati. Temperatura je nekoliko vzrasla. Tudi tu toži vse o škodi, ki so jo napravili mrazovi zadnjih dni po sadnem drevju in vinogradih.

Koroško.

Celovski občinski svet se je v svoji zadnji seji največ pečal z raznimi podporami, za katere so prošla razna društva. Nato je prešel občinski svet k poročilu o električni cestni železnici, o kateri je poročal podžupan, ces. svetnik pl. Dietrich. Finančno stanje električne železnice je jako ugodno in izkazuje računski zaključek veliko več prebitka, kot so se nadejali. Povprečno na dan dobi železnica okroglo 530 kron vplačil. Računski zaključek je bil odobren. Končno so dovolili svetovalci cirkusu Colini Clairon, ki je sedaj v Ljubljani, da sme postaviti svoj šotor na novozgrajenem prostoru ob Kolodvorski cesti, zavrnili pa so tozadevno prošnjo lastnika cirkusa in menezarije Kludskyja. S tem je bila javna seja zaključena in je sledila tajna seja.

Iz strahu pred materinstvom. 27letna natakarka Terezija Muzi v Spodnjem Dravogradu je bila fosfor z namenom, da zatre plod. Vsled zastrupljenja je v velikih bolečinah umrla.

Cerkveni vlom. Neznani vlomilci so vlomili v podružnično cerkev sv. Helene pri Guezi. Vlomili so v zakristijo, v tabernakli, ker pa niso nikjer nič dobili, so odnesli nabiralnike.

Neznan utopljenec. Blizu Sv. Magdalene, nedaleč od Beljaka, je potegnil delavec Franc Ebner iz Drave neznanega utopljenca. Utopljenec je

Rienzi, zadnji tribunov.

Zgodovinski roman.

Spisal Edward Lytton - Bulwer.

Peti del.

(Dalje.)

Na množici se je videlo, da se pač sramuje, a da se ne more odločiti. Mnogo ljudi je vzdihovalo in jokalo, nobeden — razen imenovanih nezadovoljnejšev — ni Rienzija grajal ali česa dolžil, a tudi nobeden ni bil pripravljen, seči po orožju. Vlada je tisti brezglasni panični strah, vladala je tista ravnodušnost in letargija, ki se dostikrat polasti ljudstev, če jim je svoboda le stvar impulza in trenutne vne, če jim je le čarovna beseda in niso dolgo vživali njenih pametnih, zdravih in koristnih sadov.

»O Bog, če bi bil že mož,« je vzkliknil za Rienzijem stoječi Angelo.

»Čujte ga, čujte tega dečka,« je zaklical tribun. »Iz otročjih ust govori resnica. Želi si, da bi bil mož, da bi mogel tako ravnati, kakor bi vi morali ravnati. Pazite — z malim številom tistih, ki so mi ostali zvesti, pojdem zdaj v mestni okraj Colonnov pred trdnjavovskega sovražnika. Tam bodo moje trombe trikrat zadonele. Če vas pri tretjem pozivu ne bo, če ne pridete oboroženi, kakor se

spodobi — ne rečem vsi, ampak tristo, le dve sto, da samo sto — potem zlomim svoj poveljniški znak in svet naj reče, da je stopetdeset razbojnikov uničilo dušo Rima in pohodilo njeno oblast in njene postave.«

S temi besedami je šel po stopnicah in je zajahal svojega bojnega konja. Molče se mu je množica umaknila. Počasi se je oddaljil tribun s svojimi spremljevalci in je izginil narasli množici izpred oči.

Rimljani se niso premaknili z mesta. Čez nekaj časa jim je začel govoriti demagog Barocelli, ki je slutil, da je zdaj ugodna prilika za uresničenje njegovih častihlepniških namenov. Ni bil govornik niti posebno umen, a znal je prednašati najpopularnije vsakdanjosti. Poznal je slabe strani svojih poslušalcev — njihovo nečimernost, njihovo prešernost in njihov domišljavi ponos.

»Glejte, gospodje,« je rekel in skočil na stran levo, »tribun je govornik hrabro, kakor vedno. Opica potrebuje pač mačko, da ji prinese kostanja. Rad bi imel, da vi svoje kremplje vtaknete v ogenj, a vi ne boste tako bedasti, da bi kaj takega storili. Naj se nas usmilijo svetniki. Tribun, ta dobri mož, stanuje v palači in prireja bankete in se je kopal v porfirjevi posodi — sram ga bilo — v kateri je sveti Silvester krstil cesarja Konstantina. Za vse to se mu že izplača vojskovanje. Ali, gospod-

je, kaj pa imate vi od tega? Niž drugega, kakor hude batine in zijanje pri pojedinah. Če premagate sovražnike, dobite nov davek na vino; to bo vaše plačilo.«

»Čujte,« je zaklical Cecco: »tromba je zapela — škoda, da nas je hotel obdavičiti.«

»Res je — tromba poje,« se je oglasil Barocelli. »Na vero, srebrna tromba! Če mu pomagate iz stiske, bo imel prihodnji teden zlato trombo. Pojdite vendar — prijatelji, zakaj se ne ganete? Saj je samo stopetdeset najemnikov! Seveda, v boju so vsi vražji in oboroženi so od nog do glave. A kaj je na tem! Četudi bodo kakih štiri ali petsto vaših grl prerežali, na zadnje jih boste le premagali in tribun bo toliko veseleje večerjal.«

»V drugič trobi,« je opozoril mesar. »Če bi ne bila moja postarna mati že dva izmed sinov izgubila, jaz bi vendar — čudno je to — še enkrat udaril za zmago pogumnega tribuna.«

»V vas bi moralo biti malo več živga srebra,« je govoril Barocelli. »kajti prepozno ugetegnete priti. Škoda bi bilo! Če verjamete tribunu, je on edini človek, ki je zmogel Rim rešiti. Kaj — vi, najplemenitejši ljudstvo na svetu, pa niste v stanu se sami rešiti? Vi ste odvisni od enega edinega človeka? Vi niste v stanu Colonom in Orsinijem predpisovati postave? Kdo je pa pri vratih sv.

Laurenzija premagal barone? Mar niste bili to vi? Ha! vi ste dobili batine, tribun pa denar! Molčite prijatelji in pustite moža naj odide. Zagotavljam vas, vse polno jih je, ki so prav tako dobri kakor on, samo ceneljši. In — čujte! — tretjič je zatrobil in sedaj je prepozno!«

Dolgi otožni glas trombe iz daljave je bil zadnje svarilo in ko je glas utonil v tiho, je mračen molk zavladal med zborovalci. Začeli so obžalovati in se kesati, ko sta bila kes in obžalovanje že prepozna. Barocelli je burke so vzbudile naenkrat nevoljo in mož je moral na svojo jezo zapaziti, da mu poslušalci uhajajo na vse strani, ravno v trenutku, ko jim je hotel naznaniti, kake znamenite stvari hoče zanje storiti.

Med tem je tribun nedotaknjen šel skozi okraj svojih sovražnikov, ki so se bili plaho umaknili v trdnjavo in je jahal na kastel sv. Angela, kjer ga je pričakovala Nina. Našel je svojo ponosno ženo veselo, da je rešen — zaradi njegovega padca ni prelila nobene solze.

VII.

Naslednik ponesrečene revolucije. — Kdo zasluži grajo, zapuščenec ali tisti, ki so ga zapustili?

Veselo je sijalo zimsko solnce na rimske ulice, ko je prišla v mesto oborožena armada baronov. Na čelu je jezdil kardinal-legat; na njegovi desni je jezdil stari Colonna (a ni se

držal ponosno in pokonci, marveč je bil sključen in potrč od žalosti zaradi smrti sina in vnuka), potem sta k njima prišla Luka di Savelli s svojim hinavskim usmevom in temnogledi Rinaldo Orsini. Sprevod je bil dolg, a barbarski; večina so bili najeti volaki. Procesija ni bila podobna povratu izgnanih meščanov, marveč vohu nasilnih sovražnikov.

»Gospod Colonna,« je rekel kardinal-legat, majhen, izžit človek. Francoz po rodu, ki je imel polno trpkih predsodkov proti Italijanom, ki so ga bili ob drugih prilikah tako slabo sprejeli, kakor sploh tuje duhovnike, »ta Pepin, ki vam ga je dal Montreal na razpolaganje, je svoje delo dobro opravil.«

Stari gospod se je priklonil, a ni dal odgovora. Njegov krepki razum je bil že zlomljen in iz njegovih posteljenih oči je zijala toploglavost. Kardinal je mrmral: »Ne sliši me; od žalosti je postal otročji.« Namignil je Lukii Savelliju, naj pride k njemu.

»Luka,« je rekel legat, »sreča je, da je črna zastava Ogrov zadržala Provenčalca v Averi. Če bi bil prišel v Rim, bi se nam z Rienzijem naslednikom še slabše godilo, kakor s tribunom. Montreal je plemič in Francoz! Tega Pepina, njegovega pooblaščenca, moremo podkupiti ali pa z grožnjami ukloniti njegovo voljo, da nam bo pokoren.«

(Dalje prihajajo.)

50 do 60 let star delavec, ima pri sebi nekaj denarja in vozni listek za progo od Spitala do Celovca. Razum malenkostne praske na čelu nima truplo nobene poškodbe.

Primorsko.

Avtomobilska zveza Bovec-Trbiž. Prejšnji župan v Bovecu gosp. Mlekuz je vpeljal redno avtomobilsko zvezo med Bovecem in Trbižem. S tem je uvedena zveza med Trbižem in Trstom, kar je ne samo za ondotno prebivalstvo, marveč tudi za vse turiste velike važnosti.

Ozdravljeni grbec. Včeraj se je pripeljal v Trst star mož z veliko grbo. Težko je zlezal iz železniškega voza in se je mučno vlekel, opiraje se na dve bergli, skozi hodnik proti izhodu. Pri vrtitih pa je naletel grbec na finančnega paznika, kateremu se je zdela grba malo prevelika. Povalbil je grbca s seboj v uradno preiskovalnico, in glej čudo, tekem 5 minut je prišel mesto grbca popolnoma čil in čvrst možakar s precejšnjim svežnjem v roki. Zdravljenje ga je stalo le okroglo 6 K.

Pošteni nastitji. Odvetniku dr. Gambiniju v Trstu stanuje pri svoji materi. Pred kratkim je začel ljubavno razmerje z neko staro žensko, vsled česar sta se z materjo v zadnjem času večkrat sprla. Včeraj je med prepirom potegnil sin samokres in ustrelil na mater. Zadel jo je lahko in je poškodba malenkostna. Takoj po strelu so prileteli sosedi in policija, ki je Strmina aretirala.

Rekurz izgnanega ravnatelja pulškega gledališča, v katerem je prišlo do protivstavijskih demonstracij, Aleksandra Bolcica, je namestništvo zavrnilo.

Dnevne vesti.

Politika na jugu se naj prepušči možem, ne pa otrokom, tako piše včerajšnji »Slovenec«. In kdo so ti »možje«? Kdo drugi kakor naši klerikalci. In kdo so otroci? Vsi oni slovenski, hrvaški in srbski politiki, seveda, ki nečejo plesati tako, kakor bi jim godel kak Šusteršič ali Jarač. In če se bodo v teh za vse Jugoslovane težkih, da, morda celo usodepolnih časih vsi ti hrvaški, srbski in slovenski politiki, ki stoje že desetletja v ospredju narodnih borb, zedinili za skupno postopanje in skupno taktiko v obrambo na primer ogroženih pravic kraljevine Hrvaške, a če ne bo morda ta enodušnost pogodu enemu človeku — dr. Šusteršiču, je čisto gotovo, da bodo klerikalci to enodušnost proglasili za škodljivo in sklepe vseh ostalih jugoslovanskih politikov za neoportune in otročje ter izjavili, da bodo oni šli svoja pota, češ, da se s »strezno« in »smotreno« politiko več doseže, kakor pa z — radikalizmom in kričanjem. Seve klerikalni politiki so možje, vsi drugi jugoslovanski politiki pa so — otroci. Sicer pa, kaj ako bi se res prepuščala vsa jugoslovanska politika našim klerikalcem? To bi bilo toliko kakor izročiti obrambo pravic Hrvatov naroda in kraljevine Hrvaške madžaronom! Kaj pa so naši klerikalci? Pravi pravcati slovenski madžaroni. Kakor madžaroni na Hrvaškem, tako so tudi naši klerikalci na slovenskem na sru samo lastne koristi, narod, ljudstvo pa jim je deveta briga. Kakor madžaroni, tako se tudi slovenski klerikalci obojejo vsaki vladi za škrice, samo da molzejo iz nje svitile novce zase in za svoje strankarske svrhe. Naj bi Hrvatje in Srbi iz Dalmacije, Istre, Hrvaške in Bosne prišli k nam na Kranjsko in Štajersko pogledat, kako naši klerikalci »branjajo« narodne interese in pravice! Se eno desetletje takšne klerikalne politike, bo pa zgrajen tisti znani most do Adrije! In takšnim »možem« bi naj bila prepuščena politika na slovenskem jugu? Potem je pač boljše, če vodijo jugoslovansko politiko v naši državi — otroci, ker gorje, ako bi le — ta bila v rokah takih »mož«, kakor sta Šusteršič in Jarač!

Agamer Tagblatt in »Slovenec«. Iz uredništva »Agamer Tagblatt« smo naprošeni objaviti naslednje pojasnilo: V št. 86. »Slovenca« od 16. aprila 1912 nahaja se bilježka pod naslovom »Slavna Cu-

vajeva dela«, v kateri se med drugimi nahajajo sledeče besede: »Po Zagrebu se o liberalnih listih Dioničke tikare marsikaj šepče. No eno je gotovo, da so namreč listi te tiskarne — »Obzor«, »Male novine« in »Agamer Tagblatt« edini od vseh hrvaških listov, ki so oproščeni kavcije.« Jaz sem poslal »Slovencu« z današnjo pošto popravek, iz katerega se vidi, da je »Agr. Tagblatt« že 4. t. m. položil pri kralji. redarstvenem poverstvu v Zagrebu predpisano kavcijo v znesku 5000 z besedami pet tisoč kron. In s tem bi bila stvar za »Agamer Tagblatt« rešena, ker je za nas popolnoma irelevantno, če ima »Slovenec« v Zagrebu za dopisnika osla ali ne. Ali zaradi poštene slovenske javnosti, ki je dozdaj s simpatijo sledila skoz in skoz slovensko delovanje »Agamer Tagblatt« moram še posebej naglašati, da je »Agamer Tagblatt« po preventivni cenzuri istotako skoro vsak dan inhibiran, kakor tudi vsi opozicijski časopisi; da, »Agamer Tagblatt« ne uživa niti te prednosti, ki jo v veliki meri uživa navadno »pravaški« list »Neues Tagblatt«, da ga sprejema policija namreč že ob dveh popoldne na cenzuro, med tem ko sprejema druge liste, toraj tudi »Agamer Tagblatt« še le ob treh popoldne. Ako je »Slovenec« končno čutil potrebo, da se da na tako ravno toliko grd, kakor neumen način izrabiti v pregledne svrhe gotovih elementov, bilo bi dobro, da se informira o tem, če so nekateri gotovi »pravaški« listi enako in v isti meri položili kavcijo, kakor in kolikor je storil to »Agamer Tagblatt«. Toliko je bilo potrebno, da rečem za informacijo poštene slovenske javnosti, katero uveravamo, da ne bodo niti taki manevri gotovih kavalirjev prisilili »Agamer Tagblatt«, da se da od katerekoli stranke vpreči pred voz in prisiliti, da krene iz poti stroge objektivnosti napram vsem strankam. — T. Schlegel, glavni urednik »Agamer Tagblatt«.

Prihodnji ljubljanski župan preblagorodni gospod Ivan Štefek — dr. Zajec reflektuje bolj na deželno glavarstvo — je torej imel v nedeljo v »Ljudskem domu« svoj kandidatni govor. Razkril je strmečim poslušalcem vso gnjilobo dosedanjega naprednega gospodarstva, ki sega tako daleč, da se drži strogo proračuna in razpoložljivih sredstev ter se ne da zapeljati niti v »kasiranje« nabranih fondov, niti v pokrivanje po demagoških Štefetihih predlogih neizogibnih deficitov z izvestimi »kreditnimi operacijami« — akoprav nam za oboje daje tako krasen izgled klerikalna večina deželnega zbora in odbora. — Zategadelj je bodoči ljubljanski lormayor v nedeljo slovesno obljubil, da ne bo miroval, dokler ne bo obveljala v zadnjem kotičku mestnega magistrata njegova volja — »če ne z lepa pa z grda«! Preje v Ljubljani ne bo miru in amen besedi! Sedanjí provizorični župan dr. Tavčar naj se torej za časa spametuje, naj zleze ponižno pod klop in prekliče svoj »ferman«, s katerim je zahteval, da bi vikal pravi župan Ivan Štefek svoj nos v sleherni magistratno zadevo, ki ga nič ne briga. Sicer gorje mu in Štefetu, če potrpljenja bo še preje konec, nego sicer. — To je bistvena vsebina drugega historičnega dokumenta z nedeljskega shoda dičnih občinskih dioskurov Zajec — Štefe. Pomilujmo le tistih par resnih mož in občinskih svetnikov klerikalne stranke, ki morejo v kaki družbi sedeti!

Klerikalci in reveži. Klerikalci se v zadnjem času silno zavzemajo za ljubljanske občinske reveže. Zlasti se v tem oziru žene Štefe, ki je v »Slovencu« prelij za reveže — nota bene samo ljubljanske — že toliko tinte, da b' gnala mlinске kamne tri«. Priznavamo, da je plemenito delo, ako se človek zavzema in poteguje za siromake. Toda ta skrb za siromake mora biti načelna, ker je sicer brez vsake vrednosti. Ako se kdo zavzema samo za tega reveža, za onega, ki je morda podpora in pomoči še bolj potreben, pa ne, dokazuje samo, da mu sočutja z reveži ne narekuje plemenito srce, marveč samo umazani egoistični nagibi. In iz takšnih nagibov, ki nimajo s plemenitostjo srca čisto nič opraviti, izvira tudi ljubezen, ki so jo klerikalci v zadnjem času odkrili do ljubljanskih občinskih siromakov. Res je sicer, da ti siromaki ne žive, kakor kaki grofje in baroni, vendar pa je toliko skrbljivo zanje, da žive po človeško: imajo čedno stanovanje, snažno posteljo in gorko tečno hrano. Sedaj pa vprašamo, kako pa žive siromaki po raznih klerikalnih občinah na deželi? Prenočujejo po hlevih in skednjih, za hrano pa morajo prositi od hiše do hiše. A gorje takemu siromaku, ako oboli. Ali pogine, kakor pes na gnoju ali pa prevažajo bolnika ob vsakem vremenu in ob vsakem času od hiše do hiše, dokler se bog ne usmili siromaka in mu ne pošlje smrti, da ga reši trpljenja. Smelo lahko trdimo, da se živini bolje go-

di, kakor pa po raznih kmetskih srednjah občinskih revežem, ki so vendarle, vsaj tako uči krščansko — katoliški katekizem, ljudje, vstvarjeni po božji podobi. A kako se godi siromakom na deželi po raznih klerikalnih občinah, kjer skrbje za reveže gospodje božji namestniki in katoliški župani in občinski odborniki, ki se kar cede krščanske ljubezni in krščanskega usmiljenja? Njihova živina, pes je na boljšem kakor ti vsega usmiljenja vredni siromaki! In v Ljubljani? Tu imamo mestno ubožnico, hiralnico, kjer so mestni reveži preskrbljeni z vsem, kar je človeku potrebno za življenje. Kadar bodo klerikalci po občinah na deželi vsaj toliko poskrbeli, da bodo siromaki bolje živeli kakor živina, šele potem bodo upravičeni mestni upravi ljubljanski očitati, da premalo skrbi za svoje reveže. Dokler pa bodo reveži po klerikalnih občinah na deželi umirali kakor pes na gnoju, dotlej naj klerikalci na čelu jim Štefe drže previdno jezik za zobmi in naj preje pometo smeti izpred svojega praga!

Za mestne slugе se prav sumljivo toplo zavzema Štefe. Ne vemo, če bo le — tem njegovo prijateljstvo po godu in koristno. Sicer pa povejmo Štefetu na uho, da so mestni slugi vložili petico za zboljšanje gmočnega položaja šele koncem marca in da se bo ta stvar rešila ne na vrat in nos, marveč po vsestranskem predudarku tako, kakor bo prav in primerno in uslužbenecem koristno, prav gotovo pa brez ozira na to, če Štefe o stvari opleta z jezikom ali ne.

Iz Krekovega sv. pisma. V zgodbah sv. pisma, katere izdaja družba sv. Mohora po spisu dr. Kreka, se bere, da je Jezus rekel množici: »Če pride kdo k meni, pa ne sovraži svojega očeta in matere in žene in sinov in bratov in sester in hkrati še svojega življenja, ne more biti moj učenec.« Četrta božja zapoved pa velja: »Spoštuj očeta in mater, da boš dolgo živel in se ti bo dobro godilo na svetu.« In drugokrat pravi Jezus: »Spoštuj očeta in mater in ljubi svojega bližnjega, kakor samega sebe... poidi in prodaj vse, kar imaš, in daj ubogim... Ložje je iti vbelodu skozi šivankino uho, kakor bogatino v nebesa.« V Celju je onokrat pridigoval dr. Krek »zaníčevanje« liberalcev, torej sovražstvo, kakor baje enkrat Jezus svojim učencem. Kako pa je Jezus hotel, da se razume sovraženje svojcev? Tako gotovo ne, ko dr. Krek, ki je torej kriv prerok in si nabira zaklade s krivičnim Mamonom.

Klerikalci v Šiški. Klerikalci se niti v Spodnji, niti v Zgornji Šiški ne morejo prav vdamačiti. Radi bi pa vendar vjeli nekaj kalinov v svoje mreže. In prišli so na idejo, da ustanove za Spodnjo in Zgornjo Šiško skupno klerikalno društvo, ki so mu dali visokodoneči naslov »Prosvetno društvo«. V nedeljo se je vršil v hotelu pri »Vegi« ustanovni občni zbor tega društva. Privlekli so ljudi iz Ljubljane, iz Št. Vidu in drugih okoliških vasi. Glavni zvonec sta imela Babnik in Orehek. Spoznati so morali pa že na ustanovnem občnem zboru, da klerikalna pšenica v Šiški ne bo uspevala. V področju tega društva hočejo ustanoviti Čuka, Stražo itd. Mi pa pozivljemo vse naprednjake, da se oklenejo narodno — naprednega političnega društva »Vodnika«, kajti edino to društvo je oficijalni zastop in reprezentuje narodno — napredno misel v Šiški. Čez dobre tri tedne se vrše v Spodnji Šiški dopolnilne občinske volitve. In tu naj povemo onim možem, ki hočejo na zunanji veljati za naprednjake, odkrito besedo: Oficijalne narodno — napredne kandidate postavljati politično društvo »Vodnik«. In vsakdo, ki ne voli teh kandidatov, ni in ne more biti naprednjak.

Splošna prometna banka. Upravni svet c. kr. priv. splošne prometne banke na Dunaju je imenoval višjega uradnika tega zavoda, gospoda Henrika Debevca, prokuristom ljubljanske podružnice.

Prof. Karel Šega umrl. Včeraj zvečer je nenadoma umrl prof. Karel Šega. Preteklo soboto mu je umrla sestra. Vsled razburjenosti ga je zadela v ponedeljek ponoči kap. Pač tragičen slučaj in velik udarec za rodbino. Pokojnik ni nikdar nastopal v javnosti, temveč je živel samo šoli in svoji rodbini. Spoštovani rodbini naše sožalje. Pokojniku pa mir in pokoj.

Odhod domobranskih alpincev. V soboto ob 6. zjutraj odkoraka I. bataljon tukajšnjih alpincev v svoje poletne štacije in sicer gre prvi dan čez Toško čelo, Brezovico, Goli vrh do Škofje Loke, kjer ostane čez nedeljo. V ponedeljek odide čez Staro Loko, Sv. Gabriel, Dražgoše, Nemški Rovt do Bohinjske Bistrice. V torek odkoraka iz Boh. Bistrice skozi Oloboke, čez pas v Tolmin do Kobard, kjer se nastani bataljonski štab, IV. stotinja in oddelek s strojnimi puškami. Ostale stotnije se razidejo: I. v Bovec, II. v Breginje, III.

v Logje, V. pa v Livek. II. bataljon odkoraka pa v ponedeljek v Tolmin, kjer otane bataljonski štab in oddelek s strojnimi puškami. Ostale stotnije odidejo: VI. v Volče, VII. v Sredinje, VIII. v Kanal, IX. pa v Vrhovlje. Kakor že znano, bude II. bataljon potem stalno prezimoval v Gorici, I. pa se v Ljubljani.

Poročil se je v torek, dne 16. t. m. g. dr. Milan Šerko, c. kr. profesor v Novem mestu, z gospodično Angelo Z u r c, hčerjo g. Jos. Zurca, župana in gostilničarja v Kandiji. Bilo srečno!

Elektrodiagnostika »Ideal«. Le danes še nudi se nam prilika, ogledati si prekrasni naravni ponetek »S kapitanom s Scottom na južni tečaj«. Nihče naj ne zamudi te redke prilike, in si naj ogleda to zanimivost. — Razen te slike vidijo se še razne komične privlačnosti.

Pes popadel je včeraj dijaka Antona Majcna ter ga na levi nogi pod kolonom znatno poškodoval. Lastnik psa je znan.

Delavsko gibanje. Včeraj se je z južnega kolodvora odpeljalo 12 Hrvatov v Ameriko, 200 Lahov je šlo pa na Štajersko in v Spodnjo Avstrijo.

Izgubila je gospa Katarina Vrabčeva črn mufl. Delavka v tobačni tovarni Neža Knezova je našla denarnico z manjšo vsoto denarja.

Narodna obramba.

Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani je dobila meseca marca t. l. iz nabiralnika Šega v Sodražici 1 K 40 vin. Ta znesek se je v mesečnem izkazu pomotoma izpuštil, ter se sedaj naknadno objavi.

Za družbo sv. Cirila in Metoda. V Vinjah je zbrala vesela kmečka stranka velikonočni ponedeljek 3 K 20 v. Iz kazenske poravnave Plut ca. Petrovič je pridobil g. notar Ploj v Črnomlju za C. M. družbo 10 K. G. Milan Presker v Rajhenburgu je nakazal 11 K, postal pa obenem par kilogramov štanjola, nekaj rabljenih poštinskih znamk, starega in inozemskega denarja, kar je nabral s pomočjo svoje sestre Fanike pri prijateljih slovenske mladine. On piše: Slava in najboljši uspehi naši požrtvovalni družbi! Na zdar! Mi pa dostavljamo: Hvala in še nadaljnjih uspehov požrtvovalnemu rodoljubu g. Milanu Preskerju in vrli njegovi sestri gđ. Fani! G. Bernetic Fr., učitelj v Pomjanu, je nakazal 4 K 20 v, katere je nabrala vesela družba pri »Paraphonu« v Marežigah pri Kopru. Mesto venca na krsto pok. g. Iv. Jelenca poslal je g. I. Javarnik po g. notarju Mat. Marinčku v Trzinu 10 K. Hvala! — C. M. podružnica na Savi pri Jesenicah za služi, da jo javno pohvalimo in jo postavimo v posnemovalen vzgled. Razpečala je namreč prav v kratkem času 800 razglednic in toliko narodnega kolka, da je poslala Družbi 76 K 42 v. Živio!

Društvena naznanila.

Dramatično društvo v Ljubljani ima v petek 19. t. m. ob 7. zvečer v prostorih Narodne Čitalnice odborovo sejo, na kojoj se vlijudno vabijo vsi gg. odborniki in gg. člani intendantice. Ker je dnevni red izredne važnosti se prosi polnoštevilne udeležitve.

Občni zbor »Narodne Čitalnice« v Ljubljani se vrši danes, v četrtek, 18. t. m. zvečer ob 8. v restavracijskih prostorih Narodnega doma. V slučaju nesklepnosti se vrši pol ure pozneje drug občni zbor z enakim dnevnim redom in na istem mestu, ki bo sklepčen ob vsakršni udeležbi. P. t. člani se prosijo za polnoštevilen obisk.

Društvo slovenskih trgovskih sotrudnikov za Kranjsko s sedežem v Ljubljani vabi vse svoje člane na prijateljski sestanek, ki se vrši dne 20. aprila (v soboto) v velikem salonu hotela »Ilirija«. — Kolegi, vsi do zadnjega! — O d b o r.

»Sokol« v Šiški. Včeraj se je vršil v gostilni pri bratu Burji v Sp. Šiški občni zbor šišenskega »Sokola« v tako lepi in častni udeležbi, kakor je bila še na malo katerem občnem zboru šišenskega »Sokola«. — Edina točka dnevnega reda so bile nadomestne volitve, ki so se izvršile v popolnem soglasju ter so bili voljeni v odbor bratje: Starosta Ivan Zakotnik; podstarosta Milan Cimerman; načelnik Armin Cuznar; v ostali odbor pa br. Ivan Režek, Janko Kelec, Colnik, Ogrizek starejši, Cuznar Julij, Burja Peter, Porenta, Okorn in Ščerbaič. — Pri slučajnostih se je izrekla marsikaka lepa in uvaževanja vredna beseda o nalogah društva in o njegovem bodočem delu za doseg vzvišenih ciljev. Šišensko Slovenstvo je lahko mirno, ako stoji na braniku slovenske in napredne stvari v Šiški tako zavedni in vztrajni delavci, kot se zbirajo pod praporjem šišenskega »Sokola«. Društvo bo svoje naloge pa tem uspešneje vršilo, čimbolj se bo zave-

dala tudi slovenska napredna javnost dolžnosti, ki jih ima ona proti društvu. Pričakujemo tedaj, da bodo v času krute klerikalno — nemške strahovlade, ki je vrgla krepko se razvijajoče društvo iz telovadnice na cesto, priskočili društvu »Sokol« v Šiški, kakor tudi društvu za zgradbo na pomoč s čim večjimi in številnejšimi prispevki.

Rnjževnost.

— **Aprobirana šolska knjiga.** C. kr. ministrstvo za bogocastje in nauk je odobrilo z razpisom 3. aprila 1912 št. 14.855 slovensko srednješolsko knjigo »Logika kot splošno vedoslovje«, za šole napisal dr. K. Ozwald. Tiskala in založila »Goriška tiskarna A. Gabršček«, cena vez. knjigi 2 K 50 vin. Navedena knjiga se lahko vpelejo po vseh srednjih šolah, po katerih se poučuje filozofska propedeutika v slovenskem jeziku.

— **»Slovenski Trgovski Vestnik«** ima v št. 4 sledečo vsebino: 1. Josip Skalar: Narodnogospodarski pomen hladilne industrije. 2. Dr. K. Hinterlechner: Praktična geologija. (Grafit). 3. J. Kitek: Temelji železniške tarife. 4. J. S.: Za trgovstvo važne razsodbe. 5. Val. Žun: Delniške družbe. 6. Just Piščanec: Uvod v carinstvo. 7. Raznoterosti: Borza 1. 1911. — Spodnještajerski slovenski obrtni shod. — Domače industrije. — Zveplane rožine. 8. Gremij trgovcev v Ljubljani. 9. Društvene vesti. 10. Trgovsko bolniško in podporno društvo v Ljubljani.

Razne stvari.

* **Sin Rooseveltov bančni praktikant.** Ameriški listi poročajo, da je vstopil sin prejšnjega predsednika Združenih držav Teodor Roosevelt mlajši kot praktikant v neko new-yorško banko.

* **Obsojeni požigalec.** Dunaj, 17. aprila. Diurnist Franc Schottek, ki je meseca julija preteklega leta zažgal lesna skladišča na severnem kolodvoru, je bil v dvadnevni razpravi obsojen na osem let težke ječe.

* **Dvoboj med zborničnim predsednikom in justičnim ministrom.** Lisabona, 17. aprila. Vsled nekega konflikta v zbornici se bosta dvobojevala predsednik zbornice in justični minister.

* **Nesreče na morju.** London, 17. aprila. Francoski parnik »Saint Iyves« je zadel blizu Islanda v angleški parnik »Sanen«, ki se je potopil z moštvo vred. — Reykjavik, 17. aprila. Pri Vestmannu se je potopil motorni čoln s šestimi mornarji.

* **Gališki tatovi in morilec vdove Szednicke.** Krakov, 16. aprila. Tukajšnje policijsko ravateljstvo je dobilo od policije v Amsterdamu brzojavno obvestilo, da so tam aretirali več sumljivih ljudi iz Galicije, o katerih mislijo, da so udeleženi na velikih tatvinah dragocenosti. Nadalje poroča policija iz Amsterdamu, da je med aretiranci tudi morilec vdove Szednicke.

* **Kongres proti ponarejevanju bankovcev.** Ameriška vlada deluje na to, da bi bil sklican mednarodni kongres proti ponarejevanju bankovcev. Za to ima nedvomno precej vzrokov. Nemška in angleška vlada baje nimata posebne potrebe, pa tudi ne velikega interesa, da bi bil sklican kongres, ker ne trpita mnogo vsled ponarejevanja bankovcev. Tudi v naši monarhiji niso interesi javnosti preveč ogroženi vsled takega ponarejevanja. Toda, kar še ni, še pač lahko postane. »Napredek« v tem oziru se pač lahko razširi tudi iz praktične Amerike v vzhodne države, vsled česar bodo nedvomno na tem kongresu zastopane pač vse države. Tozadevna povabila še niso prišla iz Amerike. Ta kongres bo podal pač mnogo interesantnega in poučnega iz delavnice modernih »alkimistov«.

* **Najboljše sredstvo za žensko lepoto.** Profesor dr. Sargent, najimenitnejši fizik Harvardvseučilišča, je imel pred kratkem v Bostonu predavanje o pospejevanju ženske lepote. Profesor Sargent je v tem svojem predavanju ovrgel vse, kar se piše o pomenu športa za žensko lepoto in o telesni kulturi, češ, vse to pisarjenje ima le namen nagnenje po zabavi, po luksusu, zapravljanju in koketiranju lepšati se z medicinskimi razlogi. Samo en šport, je rekel profesor Sargent, je v stanu žensko telo enakomerno in lepo razviti, in to je — trdo gospodinjstvo delo. Sargent je rekel: Če opravlja ženska gospodinjstva dela sama, pregiba pri tem vsak dan vse mišice svojega telesa na najprimernejši način. Nič ni za razvoj mišic na nogah in proti debelenju tako koristno, kakor pogosta hoja po stopnicah. Nič ne utrdi prs in križa tako, kakor kleče izvršeno drganje ali umivanje poda, zlasti če drgneta obe roki enakomerno. Pometanje z metlo okrepi pleče, in prenašanje vode polnih skafov je najboljša lahko-atletična vaja. Ženska, ki mesi vsak dan testo za kruh, ima gotovo krasno razvi-

te roke in ženska, ki eno uro perilo pere, stori za svoje zdravje in za svojo lepoto veliko več, kakor tista, ki ves teden igra. — Američanke, ki dela ne ljubijo, so seveda silno ogorčene in proglasaše prof. Sargenta za barbara.

Telefonska in brzojavna poročila.

DRŽAVNI ZBOR.

Nagovor predsednika. — Blankini. — Burni prizori. — Protest Jugoslovčanov.

Dunaj, 18. aprila. Današnja prva spomladanska seja državnega zbora je bila zelo burno.

Jugoslovanci so pričeli s svojo akcijo proti hrvaškemu režimu. O tej akciji poročamo posebej.

Ze pri nagovoru predsednika zbornice, ko se je ta spominjal zaroke nadvojvodinje Elizabete z Walburgom, smrti predsednika francoske zbornice Brissona in končno velikanske nesreče »Titanica«, je prišlo do burnih prizorov. Ko je dal predsednik izraziti sočutja avstrijske javnosti ob priliki velikanske pomorske nesreče, je zaklical poslanec Blankini predsedniku:

»O nesreči »Titanica« govorite, za velikansko nesrečo Hrvaške pa nimate niti ene besede niti srca. Govorite rajši o tej nesreči!«

Sledili so burni prizori. Iz vrst Jugoslovanskih poslancev so se čuli glasni protesti proti režimu na Hrvaškem in proti ministrskemu predsedniku Stürgkhu. Jugoslovanskemu protestu so se pridružili tudi češki radikalci in socijalni demokrati.

Nemiri so se ponovili, ko je zapisnikar Schuhmeier prečital

Interpelacije

hrvaških poslancev, nemških socijalnih demokratov in čeških socijalstov na celotno vladno glede režima na Hrvaškem. Mestoma je moral zapisnikar prekiniti branje, ker ga v velikem hrupu ni bilo mogoče več slišati.

Nastop Jugoslovčanov proti režimu na Hrvaškem.

Dunaj, 18. aprila. Enotni nastop Jugoslovčanov glede režima na Hrvaškem se žal v parlamentu ni mogel doseči. Po posebnih konferencah, ki so se vršile včeraj popoldne, bi se bila morala vršiti skupna seja vse jugoslovanske delegacije, da sklepa definitivno o taktiki. Ta seja se ni vršila. Hrvaško - slovenski klub je že sredi sklenil vložiti na ministrskega predsednika — interpelacijo zaradi razmer na Hrvaškem. Klub dalmatinskih poslancev je sklenil danes popoldne začeti z obstrukcijo proti vsem predlogom in kjer je le mogoče. Ker pride na dnevni red kot prva točka prvo branje službene pragmatike se bo le-to močno zavleklo. Kot tretji govornik je prišel glavni obstrukcionista poslanec Blankini, ki je izjavil, da bo govoril tako dolgo, dokler ne bo opešal.

Interpelacija in Stürgkh.

Dunaj, 18. aprila. Ministrski predsednik Stürgkh bo baje še danes odgovoril na stavljene interpelacije glede režima na Hrvaškem. Pričakuje se, da bo njegov odgovor zelo oster in da bo izrecno priznal upravičenost avstrijskega parlamenta do pritožb zaradi razmer na Hrvaškem, ter da bo poudarjal, da ima tudi avstrijski parlament pravico vmešavati se tudi v zadeve onstran Litve. Baje bo ministrski predsednik tudi namignil, da je Cuvaj in njegovemu režimu že odklenalo. Debatu o tem odgovoru ministrskega predsednika se bo jutri vršila ter bo za to debato glasovala skoro vsa zbornica. Tudi nemški »Nationalverband« je izjavil, da bo glasoval za debato.

V imenu Enotnega češkega kluba bo podal njega predsednik dr. Fiedler ostro izjavo.

Vlada se trudi na vse mogoče načine odvrniti obstrukcijo narodnih in naprednih jugoslovanskih poslancev. Ministrski predsednik Stürgkh je poklical ob polu 2. k sebi na pogovor poslanca Blankinija, dr. Baljaka in dr. Smolako.

Glede taktičnega postopanja je sklical dr. Šusteršič ob 3. konferenco, ter povabil tudi slovenske napredne poslance Ravniharja, Ryba in Gregorina.

Slovenski napredni poslanci in Šusteršičeva interpelacija.

Dunaj, 18. aprila. Slovenski napredni poslanci so se odločili podpirati v parlamentu vsako akcijo proti režimu kraljevskega komisarja na Hrvaškem. Zato so podpisali poslanec Ravnihar, Ryba in Gregorin tudi interpelacijo dr. Šusteršiča in bo dr. Ravnihar podpiral tudi vse one korake, ki jih je sklenil dalmatinski klub.

Interpelacija dr. Šusteršiča.

Dunaj, 18. aprila. Šusteršičeva interpelacija na ministrskega pred-

sednika poudarja, da sistiranje ustave in uvedba diktature na Hrvaškem ni interna zadeva Ogrske. To kar se je zgodilo sedaj na Hrvaškem, je največje zakonolomstvo, kar jih pozna moderno ustavno življenje Evrope. Hrvaška ni dala nikdar niti najmanjšega povoda za tako postopanje in navzlic vsem provokacijam ni ljudstvo niti za trenutek zapustilo zvestobe napram zakonom dinastije in državi. Ne sator temveč ban se je trajno vpilal izvrševati ustavne dolžnosti. Ogrski ministrski predsednik je na lastno odgovornost izposloval imenovanje kraljevega komisarja, institucije, katere ustava ne ozna. (Protesti pri Jugoslovanih in čeških radikalih, klici: Abzug Cuvaj, fei Khuen, doli za mažarskim trnogom!) Ta nastop ogrske vlade je bil največje zakonolomstvo, ki je bilo izvršeno nad hrvaškim ljudstvom, nad onim ljudstvom, ki je bilo od nekdanjega podpora dinastije in monarhije. To zakonolomstvo je tako, da ne škoduje monarhiji samo v Evropi marveč pred vsem civiliziranim svetom in mora imeti katastrofalne posledice, zlasti z ozirom na Balkan in našo balkansko in jadransko politiko. Ostrašiti mora naše brate, ki so pred nedavnim časom prišli pod žezlo avstrijske dinastije. Ostrašiti pa mora posebno brate na Balkanu. Nesreča, ki je zadela Hrvate je zadela vse Jugoslovane brez oziroma na deželne in državne meje. Zadel je ravnotako Kranjsko, Stajersko in Koroško, ki čutijo udarec ravno tako, kakor bratje v Kraljevini. Ustavolomstvo na Hrvaškem pa je omajalo tudi pravno podlago avstro - ogrske nagodbe in spodkopuje nje temelje. Ker je Hrvaška enakopraven faktor v tej nagodbi. Interpelacija vpraša nato ministrskega predsednika misli prevzeti avstrijska vlada napram sistiranju ustave na Hrvaškem in katere korake hoče podvzeti, da varuje ogrožene vitalne interese te državne polovice in monarhije.

Interpelacije so vložile tudi druge stranke. Interpelacija Češke socijalne demokracije naglašala da sistiranje ustave na Hrvaškem ogrožuje zunanje interese države in da je dolžnost avstrijske vlade, da odpravi te razmere.

Interpelacija nemške socijalne demokracije stavi na vladno vprašanje: Ali je avstrijska vlada proti takemu državnemu prevratu na Hrvaškem protestirala? Ali je krona in ogrska vlada pripravljena zopet na praviti ustavne razmere na Hrvaškem in odpraviti sedani zakonolomni režim? Kaj namerava storiti vlada, da obvaruje državo pred težkimi posledicami nasilne politike, ki jo je uvedla ogrska vlada

Stürgkhov odgovor.

Dunaj, 18. aprila. Med veliko pozornostjo zbornice, je na koncu današnje seje odgovoril ministrski predsednik grof Stürgkh na interpelacijo jugoslovanskih poslancev in socijalnih demokratov glede režima na Hrvaškem. Izjavil je: »S pridržkom, da so razmere na Hrvaškem odtegnjene ingerenci avstrijske vlade, nastane vprašanje, ali se te razmere ne razširijo tudi čez mejo na Avstrijo in vplivajo na to državno polovico. Na drugi strani nastane vprašanje, ali vsled teh razmer ni ogrožen politični razvoj Bosne in Hercegovine in njih interesi. Glede na to se avstrijska vlada ne more odtegniti dolžnosti, v primerem času vplivati na preokret razmer na Hrvaškem in na konec izjemnega stanja, ker je to v interesu tostranske državne polovice.« (Odobranje.) — Ministrski predsednik upa, da bodo merodajni in odgovorni činitelji na Ogrskem storili vse, da v najkrajšem času zopet vzpostavijo ustavne razmere na Hrvaškem.

Izvajanja ministrskega predsednika so vzbudila splošno senzacijo in izzvala splošno odobravanje tudi med Jugoslovani.

Koncem seje je poslanec Blankini v obliki vprašanja na predsednika zbornice zopet govoril o razmerah na Hrvaškem. Vprašal je predsednika, kakaj je zamudil svojo dolžnost, da je v otvoritvenem govoru pozabil se spominjati tudi nesreče, ki je zadela ves hrvaški narod. — Za Blankinijem je govoril še podobno posl. Cingrija.

Seja državnega zbora.

Dunaj, 18. aprila. Na dnevnem redu današnje seje poslanske zbornice je prvo čitanje službene pragmatike. Kot prvi je govoril dr. Waber, za njim pa hrvaški oravaš dr. Dulibić. Govoril je hrvaško. Po daljših izjavljanjih je prosil predsednika, da sme prekiniti svoj govor ter ga nadaljevati v jutrišnji seji. Predsednik je to dovolil ter prekinil razpravo o službeni pragmatiki. Zbornica je nato vzela v pretres nujne predloge za znižanje hišno - najemninskega davka. Po končani razpravi bo ministrski predsednik Stürgkh odgovoril na interpelacijo glede suspendiranja ustave na Hrvaškem.

Končni sporazum med jugoslovansko delegacijo.

Dunaj, 18. aprila. Med tem, ko so med obema jugoslovanskima skupinama še danes dopoldne vladala razna nesoglasja, ker dalmatinski klub ni hotel podpisati Šusteršičeve interpelacije, se je popoldne doseglo popolno sporazumljenje ter so vsi dalmatinski poslanci interpelacijo podpisali. Danes ob 5. popoldne bo skupna seja vseh jugoslovanskih poslancev in na Dunaj prišedših jugoslovanskih politikov.

Poslanec dr. Ravnihar za uradnike.

Dunaj, 18. aprila. Državni poslanec dr. Ravnihar je danes vložil nujni predlog, naj se mesto Kranj uvrsti v tretji razred aktivitetnih doklad.

Novo ogrsko ministrstvo.

Budimpešta, 18. aprila. Dr. Lukacs je poklican v soboto na Dunaj, odkoder se vrne v Budimpešto, da sestavi novi kabinet. Zatrjuje se, da bo v tem kabinetu grof Pejačević minister za Hrvaško, sedanjí zbornični predsednik Navay minister notranjih del, prejšnji predsednik poslanske zbornice Berzeviczy pa naučni minister. Komisar Cuvaj bo baje padel šele, ko bo sestavljen novi kabinet.

Češka šola na Dunaju.

Dunaj, 18. aprila. Namestništvo je ukazalo dunajskemu županu dr. Neumayerju, da zopet odredi otvoritev zaprte češke šole v Landstrasse.

Uporno kitajsko vojaštvo.

Nanking, 18. aprila. Upor kitajskega vojaštva iz preteklega tedna je zahteval 200 do 300 človeških žrtv. V Yangčavu se upira znatna republikanska četa vsaki avtoriteti in podobno se godi pri četah v Jiangtse. V Nankingu je sedaj vse mirno.

Potopljeni parnik »Titanic«.

London, 18. aprila. »Carpathia« brzojavlja, da ima na krovu 342 potnikov prvega in drugega razreda s potopljenega parnika »Titanic«, vsega skupaj pa 705 oseb. Kakor se je dozdal dognalo, je bilo na parniku »Titanic« več nego 3000 oseb, utonilo jih je torej več nego 2000 oseb. Parnik »Olympic« brzojavlja, da ima ladja »California«, ki pluje v Boston, na krovu več mrtvih trupel, ki jih je potegnila iz morja v bližini, kjer se je parnik »Titanic« potopil. »Carpathia« dospe v New York v petek jutraj.

Zopet nova nesreča na morju?

New York, 18. aprila. Iz Halifaxa brzojavljajo: Veliki parnik »Earel Grey« je zadel v ledenik. Na krovu ima 200 potnikov. Dosedaj se še ne ve, ali se je prigodila parniku kaka nesreča, ali je izšel iz te kolizije brez poškodb.

Jurjevanje na Ljubljanskem gradu dne 28. aprila 1912.

Velika ljudska veselica

v prid šolski družbi sv. Cirila in Metoda.

Najrazličnejši vspeh:

prigrizki, pitje, petje, opazovanje novih kometov z repom in brez njega, rožice z rožicami, ameriški kinematograf (poljubovanje med predstavo odločno prepovedano), izredne predstave za stare samce, potujoči angleški fotograf, gugalnice, menažerija, sploh cel cirkus

Začetek zjutraj ob 7.

Konec, ko se znači. Brez vsake vstopnine.

Naprednjaki,

spominjajte se pri vsaki priliki »Narodnega sklada« in nabirajte prispevke zanj!

Današnji list obsega 6 stran.

Izdajatelj in odgovorni urednik:

Rasto Pustoslemšek.

Lastnina in tisk »Narodne tiskarne«.

Mnenje gospoda dr. A. Piskáčka

Kosteletz.

Gospod J. Serravallo

Trst.

Podal sem Vaše Serravallovo kina - vino z železom rekonvalescentom po težkih boleznih, malokrvnim in škrofuloznim dečkom, kakor tudi oslabelem starškom. Dosegel sem vedno pospešenje teka in izboljšanje splošnega stanja. Bolniki so radi jemali Vaš dober in delujoč preparat.

Kosteletz, 8. novembra 1909.

Dr. A. Piskáček

Umrli so v Ljubljani:

Dne 16. aprila: Helena Magistrat, zasebnica, 77 let, Cesta na lo-ko 19.

Dne 13. aprila: Amalija Krischmann, modistka, 50 let. — Marjeta Zalar, gostija, 86 let. — Amalija Florjančič, hči železniškega uslužbenca, 15 let. — Anton Jeran, posestnik, 28 let.

V deželni bolnici:

Dne 13. aprila: Helena Hočevnar, gostija, 55 let.

Dne 14. aprila: Rudolf Lipovšek, rejenc, 4 dni.

Dne 15. aprila: Karel Jager, bivši izvošček, 51 let.

Zitne cene v Budimpešti.

Dne 18. aprila 1912.

Termin.

Pšenica za april 1912.	za 50 kg	11.78
Pšenica za maj 1912.	za 50 kg	11.68
Pšenica za oktober 1912.	za 50 kg	11.11
Rž za april 1912.	za 50 kg	10.58
Rž za oktober 1912.	za 50 kg	9.17
Oves za april 1912.	za 50 kg	10.17
Oves za oktober 1912.	za 50 kg	8.85
Koruzza za maj 1912.	za 50 kg	9.26
Koruzza za julij 1912.	za 50 kg	9.24

Efekte.

Trdno.

Metereološko poročilo.

Višina nad morjem 300.2 Srednji zračni tlak 30.76 mm

april	čas opazovanja	stanje barometra v mm	temperatura v C	Vetrovi	Nebo
17.	2. pop.	740.8	7.5	sl. jug	del. jasno
9. zv.	741.7	5.2	sr. vzh.	oblač.	
18.	7. zj.	739.9	4.6	sl. svzh.	

Srednja včerajšnja temperatura 5.3°, norm. 10.0° Padavina v 24 urah 1.6 mm.

Potrtega srca naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je naš nepozabni predragi oče, gosrod

Tomaž Klobčič

uslužbenec južne železnice

po dolgi in mučni bolezni, previden s sv. zakramenti, v sredo, dne 17. aprila 1912 ob 6 zvečer v 61 letu svojega življenja mirno v Gospodu zaspa.

Pogreb se vrši v petek, dne 19. aprila ob 5. uri popoldne iz hiše žalosti Zaloška cesta št. 6 na pokopališče k Sv. Križu.

Maše zadušnice se brale v župni cerkvi pri sv. Petru.

Ljubljana, 18. aprila 1912.

Ljudovít Klobčič, c. kr. deželni sodnik, koncentni praktikant, sin — Marija Klobčič, hči. — Ivan Klobčič, c. kr. enoletni prostovoljec, sin.

Mesto drugega obvestila. 1427

Zahvala.

Vsem, ki so našega predragega soproga, očeta in zeta, gospoda

Dragotina Zupančiča

spremili na njegovi zadnji poti, ter onim, ki so nam ob dolgi, težki bolezni in smrti izrazili svoje tople sočutje, izrekamo najsrčnejšo zahvalo; posebno se iskreno zahvaljujemo pred. duhovščini, gg. zdravnikom, bratom Sokolom, od blizu in daleč prihitelim pevcem, darovalcem krasnih vencev, cenjenem učitelstvu iz domačega in sosednih okrajev, gg. prof. pljuške gimnazije, učiteljskemu zboru okoliške šole z mladino vred, udeležencem in udeleženkam pripravnic, gimnazije in meščanske šole, udeležencem in udeleženkam iz mesta Ptuja in njega bližnje in dalnje okolice. 1417

V Ptuj, 16. aprila 1912.

Rodbina Zupančič-Brenčičeva.

Potrjim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem tužno vest, da je naša iskreno ljubljena soproga oziroma mati, teta in tašča, gospa

Marija Schiffrer roj. Ahlin

dne 16. aprila ob polu 12 uri po noči, v 73. letu svoje dobe, po dolgi mučni bolezni, previdena s sv. zakramenti za umirajočo, mirno v Gospodu zaspa.

Tru-lo nepozabljive rajinke bode v četrtek 18. t. m. ob 5 uri popoldne iz hiše žalosti št. 288, kolodvorsko predmestje, na tukajšnje pokopališče prenešeno ter k večnemu počitku položeno.

Sv. maše za blagor duše pokojne se bodo služile v frančiškanski cerkvi.

Predrago rajnko priporočamo v blag spomin.

Rudolfovo, 17. aprila 1912.

Franz Schiffrer, mag. mojster c. kr. drž. železnice v pokoju, soprog — Albin Schiffrer, uradnik mestne hranilnice, sin. — Roza Schiffrer roj. Schmidt, sinah.

Zahvala.

Rodbina Jelenčeva izreka tem potom najtoplejšo zahvalo za sožalje, izkazano ob smrti svojega nepozabnega rednika, gospoda trgovca

Ivana Jelenca.

Posebno se zahvaljuje pred. duhovščini, Slovenskemu bralnemu društvu, ki se potem svojega pevkega zbora z gniljivim petjem poslovalo od svojega člana, nadalje županu Karlu Maliju za izkazano zadnjo čast, gospodu Gajperju Boltetu, načelniku Zadruga sodavčarjev, ki se je z odposlanci te zadruge udeležil pogreba, končno pa vsem onim, ki so na katerekoli način pokazali, da žalujejo z nami. V upanju, da se bode tudi na nas prenesla naklonjenost, katero je užival predragi pokojnik od vseh strani, priporočamo ga v trazen spomin. 1426

V Trzinu, dne 18. malega travna 1912.

Rodbina Jelenčeva.

Vodna pumpa

železna, kompletna, za 17 m globok vodnjak se ceno proda.

Sebenik, Sp. Šiška, Knezova ul.

Išče se

poštna upraviteljica

(eventuelno vpokojena)

za manjši poštni urad na deželi Pounudbe z navedbo zahtev pod šifro »Poštna upraviteljica« na uprav. »Slovenskega Naroda«. 1422

Globin

= Dobiva se povsod. =

Zahvala.

Za srčno sočutje ob bolezni in smrti ljube naše hčerke oziroma sestre in tete, gñe.

Eme Šega

se najtopleje zahvaljujemo cesarskemu svetniku g. Dr. E. Slajmerju, pred. g. župniku I. Petriču, pred. g. St. Premerju vodju stol. kora, pevcem in pevкам za prekrasno žalostinke, p. n. g. uradnikom, uradnicam in uslužbencem c. kr. pošte za častno spremstvo, vsem darovalcem vencev in vsm ki so nepozabno rajnko spremili k zadnjem počitku ali na katerekoli način izrazili svoje sočutje in nam lajšali ure bridkosti. — Bog naj bo plačnik. 1430

Rodbina Šega.

Stranka brez otrok išče za takoj stanovanje

obstoječe iz dveh ali treh sob v sredini mesta. 1412

Ponudbe upravištvu »Slov. Naroda«.

Trgov. poslovodja

mešane stroke, samostojen delavec, 24 let star z dobrimi referencami želi svoje mesto premeniti kot poslovodja, ali pa prevzeti srednjo trgovino na račun. Položi se lahko nekaj kavcije. — Dopisi pod »400« na uprav. »Slov. Naroda«.

Stara trgovina.

V kraju s preko 3500 duš, že nad 30 let obstoječa, z vsakovrstnim blagom kakor tudi : : trafiko, 80.000 letnega prometa, : :

se odda resnim kupcem

pod zelo ugodnimi pogoji. Reflektanti morajo biti samci, delavni, najraje z dežele in ki razumejo mešano stroko. — Ponudbe naj se pošljejo pod šifro »trgovca z dežele 100« na uprav. »Slov. Naroda«. Ozira se samo na resne ponudnike! 1366

V Mokronogu

sredi trga, poleg sodnije se prodaja pritlična

HIŠA

pripravna posebno za kakega rokodelca. — Ceno pove

Glavna hranilnica in posojilnica v Mokronogu

Opekarna

obstoječa iz nanovo postavljene peči, zraven stanovanjsko poslopje, ležeče na izredno lepem solnčnem kraju, 20 minut od kolodvora Svetnaves v R. d. oddaljena, zemlje za opeko v izobilju, približno 7 orolov sveta. Zraven naznanjen prostosled (Freischnur) premoga. — Se da v najem ozir. tudi

pod ugodnimi pogoji prodaja.

Več pove lastnik Janez Singer, karkarski mojster v Svetnivesi v R. d. Koroško, 1364

Žagarski mojster izprašan strojnik

ki je zadnjih par let služboval kot vodja in obenem kot strojnik pri več parnih žagah, zmožen slovenskega, nemškega in hrvaškega jezika v besedi in pisavi, zmožen vseh popravil, z najboljšimi izpričevanji, oženjen, 27 let star, treznega in poštenega značaja,

želi primerne stalne službe. 1405

Ponudbe je pošiljati na upravištvu »Slovenskega Naroda« pod šifro »Maj - Junij«.

Več mladih, pridnih

mizarjev

za izdelovanje zabojev sprejme

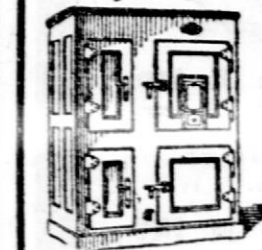
pivovarna v Senožčah, Notranjsko.

Prva domača tovarna

omar za led

Simona Praprotnika

v Ljubljani, Jenkova ulica 7.

Prevzemajo se vsa v stavbo in pohištveno mizarstvo spadajoča dela, katera se točno in po najnižjih cenah : : izvršujejo. : :

Velika zaloga gostilniških okroglih miz.

Ceniki se pošiljajo na zahtevo brezplačno in poštino prosto.

Mesto boljše natakarice

išče 19 letna gospodična. Nastop takoj. Naslov pove uprav. »Slov. Naroda«.

Wolfova lokomobila

28—45 HP, dobro ohranjena, se radi preureditve obrata 1408

takoj cenó prodaja.

Natančnejša pojasnila daje elektrarna Jos. Kogovšek, Idrija.

Žadejte Polo v pleh. lahkih jen se zák. ochr. úsporným ústrojem kapkovým.

všude k dostání

Žadejte vzorkové lahvičky zdarma v steklených in pločevinastých posodah različných velikostí.

Sedlarski

oziroma 1402

jermenarski pomočnik

zmožen dela pri komatih za težko : : vožnjo in pri vpregah za kočije : : se takoj sprejme.

Ivan Kravos, sedlarska delavnica in zaloga konjskih vpreg v Gorici, na Kornu št. 11.

Službo želi premeniti kot

nadknjižovodja korespondent disponent itd.

1425

v kakem večjem trgovskem, industrijskem ali denarnem podjetju, 30 let star gospod v neopovedani službi, s srednješolsko in splošno trgovsko izobrazbo, zmožen samostojne bilance, izvežban v eno-, dvostavnem in američanskem knjigovodstvu, zemljiški knjigi, ekspediciji ter bančnem poslovanju. Reflektira se le na stalno službo ter nudi nekaj tisoč kron kavcije. — Ponudbe pod »Stalnost 5000« na uprav. »Slov. Naroda«.

POZOR!

Naznanjam cenj. damam tu in na deželi, da prodajam do 8. maja vse blago, nahajajoče se v moji trgovini in sicer

slamnike, otroške kapice, športne kape kakor tudi vse potrebščine za modistke zaradi preselitve po globoko znižani ceni.

Opozarjam obenem cenj. dame, da bodem moj salon znatno povečala in se bode nahajal od 8. maja nadalje na Starem trgu šte. 21.

Minka Horvat, modistinja.

POZOR!

Naznanjam cenj. damam tu in na deželi, da prodajam do 8. maja vse blago, nahajajoče se v moji trgovini in sicer

slamnike, otroške kapice, športne kape kakor tudi vse potrebščine za modistke zaradi preselitve po globoko znižani ceni.

Opozarjam obenem cenj. dame, da bodem moj salon znatno povečala in se bode nahajal od 8. maja nadalje na Starem trgu šte. 21.

Minka Horvat, modistinja.

Iščem na Kranjskem dobro vpeljanega mladega

zastopnika

za Ljubljano, za razpečavo

»Cvekovega brinovca«

» Fran Cvek, Kamnik. »

Krojačnica

v glasovitem zdravilišču in kopališču na Primorskem, na glavni ulici, že mnogo let obstoječa, z dobrim dohodkom

se takoj prodaja za jako nizko ceno

in sicer zaradi slabega zdravja v rodovini. Vprašanja poslati na uprav. »Slov. Naroda«.

» Kupujejo se »

po cele vagone 1309

lesni odpadki

vsake vrste pri tovarni barv

J. M. Fincks Eidam v Dolu pri Ljubljani

Golding

hmeljski sadeži

1428 najboljše kakovosti

so na prodaj.

Naročila sprejema tvrdka

Vilko Kuček v Žalcu.

„SLAVIJA“

.. - . vzajemno zavarovalna banka v Pragi. .. - .

Rezervni fond E 53.758.285-24. — Izplačane odškodnine in kapitalije E 115.390.003-61.

Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države z vseskozi slovansko-narodno upravo.

Vsa pojasnila daje: cigar pisarne so v lastni bančni hiši

Generalno zastopstvo v Ljubljani v Gosposki ulici šte. 12.

Zavaruje poslopja in premoženje proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Skode cenjuje takoj in najkulantneje. Uživa najboljši sloves, koder posluje.

Dovoljuje iz čistega dobička izdatno podporo v narodne in občniskoristne namene.

Namesto vsakega posebnega oznanila.

Potrjeni žalosti naznanjamo v lastnem in v imenu vseh ostalih sorodnikov in znancev prežalostno vest, da je naš ljubi, nepozabni soprog, brat, svak in stric, gospod

KAREL ŠEGA

c. kr. gimnazijski profesor

danes ob polu 6. zvečer, previden s tolažili sv. vere, po kratkem težkem trpljenju blaženo v Gospodu zaspal.

Zemski ostanki dragega pokojnika se bodo v petek, 19. aprila ob 5. uri popoldne v hiši žalosti, Solski drevored 2, blagoslovili, nato pa na pokopališču pri Sv. Krištofu v rodbinsko grobnico položili k večnemu počitku.

Sv. maše zadušnice se bodo služile v različnih cerkvah.

Prosimo tihega sožalja.

V LJUBLJANI, dne 17. aprila 1912.

Pavla Šega,
soproga.

Viktor Šega,
kurat v prisilni delavnici,

Maksimilijana Šega,
c. kr. okrajnega predstojnika vdova,
matl.

Matilda Šega,
Zofija Pasini,
sestri.

Gabrijela Drahsler,
svakinja.

Rihard Šega,
gardni stotnik I. razreda v vojnem ministrstvu v Mehiki,
brata.

Adriano Pasini,
nečak.

Fausto Pasini,
trgovec,
svak.

I. kranjski pogrebni zavod Fr. Doberlet.

Nizke cene!

Novosti sukna za moške in modnega blaga za damske obleke!

Zahtevajte vzorce!

LENASI & GERKMAN.

Ljubljana, Stritarjeva ulica 4.

Vsorec savarovan

Telefon šte. 16.

Leta 1837. ustanovljena delniška družba

427

Telefon šte. 16.

KRANJSKA STAVBINSKA DRUŽBA V LJUBLJANI

Stavbno podjetništvo; pisarna za arhitekturo in stavbnotehniška dela; tesarstvo in mizarstvo s strojnim obratom za stavbna in fina dela; opekarne s strojnim obratom v Kosezah in na Viču; kamnolomi v Podpeči in v Opatiji. — Priporoča se za stavbna dela vsake vrste.

Proda se pod Rožnikom

Vila št. 264

za 13.000 K. — Več ravnotam.

BLUZE.

krila, kostume, plašče, peletine, predpasnike,

otroške oblekice

plaščke, klobučke, havbice, čepice,

higijenične potrebščine za novorojenčke

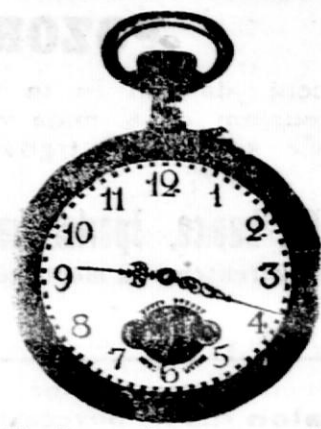
in vsako modno blago pošilja na izbiro

M. Kristofič-Bučar

Ljubljana, Stari trg št. 9.

Naročajte „Novi jubilejski cenik“ 1887—1912 s koledarjem!

Največja in najbogatejša tovarniška zaloga precizijakih

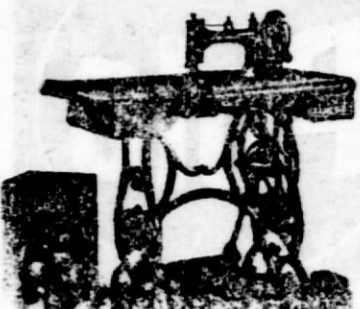
briljantov,
zlatnine,
srebrnine,
Lastna tovarna v Švic.

Konkurenčne ure po K 3'50, 4, in 5.

Najboljši šivalni stroji.

Pouk v vezenju brezplačno.

Cenik po pošti zašiljen.

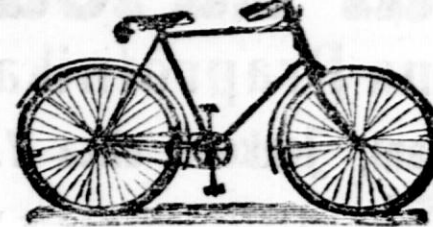
Cenik po pošti zašiljen.

Koristni, lepi kroji za obleke gratis

:: pri nakupu šivalnega stroja. ::

Edino zastopstvo za celo Kranjsko

„PUCH“ koles.

Fino kolo K 90, linejste K 110, svetiljka K 5, prosti tek K 20.

Vse kolesarske potrebščine po najnižjih cenah.

Novi cenik in lepi plakati gratis po pošti.

Kavarna „Merkur“

je vsak dan

vso noč odprta.

M. V. Izlakar.

?	T	?
T	U	P
?	P	?

Lekarnarja A. THIERRYJA BALZAM

Edino pristen z zeleno nuno kot varstveno znamenje.

BLASTVENO VAROVANO

Vsako popačenje, ponarčba in razpečevanje drugega balzama z smotno podobnimi znamenji se kazensko sodno zasleduje. Zanesljivega z razlika učinka pri kašlju, izmetanju, hripavosti, katarju v požiralniku, prsnim bolečinam, pri influenci, želodčnih boleznih, pomanjkanju sili, slabem prebavljanju, razgnetju, gorečici, želodčnim krčem, napenjanju, koliki, zobobolu in ustnim boleznim, tiganju po uših, opeklinam, izpuščajem, netopnih ali 2. ali 1. specialna steklenica K 1.00

Lekarnarja A. THIERRYJA

edino pristen

centifolijsko mazilo

zanesljivo najgotovnejša zdravilnega učinka pri se tako starih ranah, opeklinah, ranitvah, vnetjih, gnojitvah, bulah, ozeblinah, kurjih ocesih, žuljih; odstrani iz trupa vse tuje tvarine in dela celo boleče operacije nepotrebne 2. ali 1. specialna steklenica K 1.00

Dobiva se v lekarni pri „Angelu varbu“ ADOLF THIERRY v Predgradi pri ROGATCU. Dalje po skoro vseh večjih lekarnah. Na debelo v trgovinah za medicinske droge.

1222

Spreten

kovaški pomočnik

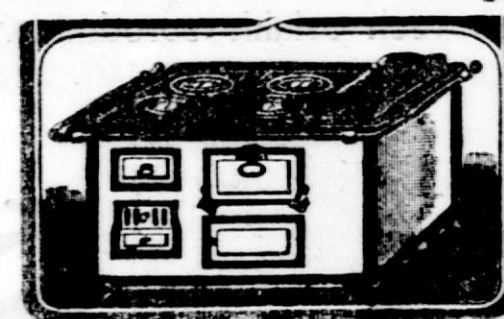
kateri je izurjen v podkovanju konj

se sprejme takoj

pri 1403

Vinko Valič, kovaški mojster v Gorici, Senenski trg.

Štedilniki Triumph

Tvornice Triumph, dr. z om. z. Wels, Ger. Avstr. 1813
Katalogi zastoj in poštne prosto.

Milijoni rabijo proti

kašlju

hripavosti, kataru in zaslezenju, krčnemu in oslovskemu kašlju, nego slastne

Keiserjeve prsne karamele s „trema jeklami“

6050 not poverjenih izpričeval od zdravnikov in zasebnikov za jamčuje gotov uspeh. Izredno prijetni in slastni bonboni.

Zavitek 20 in 40 v. 4. št. 1. 60 v. Prodaja jih v Ljubljani: Ubald pl. Trnkoczy, lekarna. Rih. Sušnik, lekarna. Dr. O. Piccoli, lekarna. Deželna lekarna. Mr. Ph. And. Bohinc, lekarna pri kroni. Mr. Ph. Jos. Čizmar, lekarna. Ant. Kane, drogerija. B. Cvančara, drogerija „Adrija“ Daniel Pirc, lekarna. Idrja. J. Bergmann, lekarna. Novo mesto. C. Andrijačič, lekarna. Pava. Milan Wach, lekarna. Metlika. A. Roblek, lekarna. Radovljica. Hinko Brilli, lekarna. Litija. Karel Savnik, lekarna pri „Sv. Trojici“. Kranj. Fr. Baccarich, lek. Postojna. Jos. Močnik, lekarna. Kamnik. E. Burdych, lekarna. Šk. Lok. Mg. Ph. B. Lavicka, lekarna. Trzin. Ph. Mr. E. Koželj, lekarna. Jesenice. V. Arko, trgovec. Senože. Jos. Rudolf, drog. Litija. J. Kandlar, trg. Mengel. Jos. Anclik, lekarna v Ribnici. 3487

Nizozemska zavarovalna družba za življenje

Ravnateljstvo: Dunaj I., Aspernplatz I.

se priporoča za sklepanje zavarovanj za življenje, rente, doto, za zavarovanja za čas vojaške službe po najugodnejših pogojih ter najnižjih premijah.

Zavarovana glavica koncem leta 1910 okoli 375 milijonov. — Rezerve koncem leta 1910 okoli 112 milijonov.

Gener. zastopstvo za Stajersko in Kranjsko v Gradcu I., Schmiedgasse 40,

kjer s rogo reelni, delavni sodrudniki vsak čas dobe dobre službe.

Generalni zastopnik gospod

Ciril Globočnik v Ljubljani, Elizabetna cesta 4.

Št. 2547/V. u.

1419

Razglas o klasifikaciji konj l. 1912

I. Klasifikacija konj in tovarne živine, vrši se letos po razpisu c. kr. deželne vlade z dne 16. marca 1912, šte. 6937, za mesto Ljubljano dne 23. 24. in 25. maja in sicer na konjskem sejmišču poleg mestne klavnice po nastopnem redu:

Dne 23. maja t. l. a) ob 9. dop. za II. okraj (št. Jakobski del); b) ob 10. dopoldne za III. okraj (dvorni del).

Dne 24. maja t. l. ob 9. dopoldne za IV. okraj (kolodvorski del).

Dne 25. maja t. l. a) ob 9. dopoldne za I. okraj (šolski del); b) ob 10. dopoldne za V. okraj (predkraj); Hrdeckega vas, Dolenjska cesta, Hauptmanca, Illova, Karolinska zemlja, Črna vas); — c) ob 10. dopoldne za Vodmat; — č) ob pol 11. dopoldne za vse one konje, ki so bili dne 23. in 24. maja zadržani.

Tega reda se je strogo držati.

II. Dohod k klasifikacijskem prostoru je od Gruberjevega kanala.

III. V obližju tega prostora ni dovoljeno voz puščati.

IV. Ako bi kakega konja ne bilo mogoče v določenem času pripeljati k ogledu, je vzrok naznaniti pravočasno mestnemu magistratu (vojaškemu uradu) ali pa komisiji. Za konje, ki so oproščeni od klasifikacije in za žrebeta, ki letos ne dopolnijo četrtega leta, prinese bo s seboj v smislu § 7. ministrske naredbe z dne 18. marca 1891, št. 35 dr. zak. izpričevalo obsega-joče razloge oprostivne. To napravita dva posestnika konj, kojih konji se predstavijo.

V. Lastniki konj se opozarjajo, da je vse izpremene, ki se dogode v času med naznanitvijo in pa med klasifikacijo konj, to je od 10. maja do vstetega 25. maja naznaniti mestnemu magistratu.

VI. Lastniki konj, ki opuste predstavo svojih konj in se ne morejo dovolj opravičiti, se kaznujejo v smislu ministrske naredbe z dne 30. septembra 1857, dr. zak. št. 198, z globo do 200 K ali z zaporom do 20 dni; poleg tega pa morajo plačati vse stroške poznejše klasifikacije.

Mestni magistrat ljubljanski

dne 1. aprila 1912.

Župan:

Dr. Ivan Tavčar l. r.

Šolske potrebščine

vseh vrst se dobe po najnižjih cenah v

Narodni knjigarni

v Prešernovi ulici št. 7.

Za poletno sezono

priporoča

„Angleško skladišče obiek“

:: O. Fernatovič ::

Ljubljana — Mestni trg šte. 5 — Ljubljana

svojo velikansko izbiro kostumov, lahkih plaščev iz blaga, prašnih plaščev iz listra ter svilnatih plaščev za dame vseh najnovejših barv. Najmodernejše

:: obleke, klobuče in slamnike ::

za gospode in dečke po priznani nizkih in solidnih cenah.